

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19
เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ กรณีศึกษา: บริษัทในกลุ่ม
นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี

จารุณี สิกขากุล

23 ม.ค. 2558
347682

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบัญชี

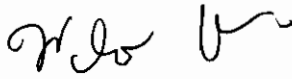
คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

สิงหาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณางาน
นิพนธ์ของ อาจารย์ สิกขา กูด ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

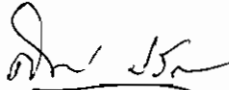
(ดร. พรประวีณ์ ชาญสุวรรณ)

คณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์

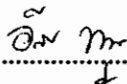
.....ประธาน

(ดร. พรประวีณ์ ชาญสุวรรณ)

.....กรรมการ

(ดร. ศิลปชัย ปวีณพงษ์พัฒน์)

.....กรรมการ

(ดร. อิศราภรณ์ ทนุผล)

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นนทศักดิ์)

วันที่.....เดือน..... สิงหาคม..... พ.ศ. 2557

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.พรปรีวีณ์ ชาญสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ ตลอดจนคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำทางที่ถูกต้องเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนด้านการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างดี อีกทั้งขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในด้านข้อมูลต่าง ๆ และขอขอบคุณท่านผู้ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของงานวิจัยฉบับนี้ จนทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

หากมีข้อบกพร่องประการใดในงานนิพนธ์นี้ ผู้จัดทำขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

จารุณี สิกขากุล

55920771: สาขาวิชา: การบัญชี; บช.ม. (การบัญชี)

คำสำคัญ: กิจกรรมที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ/ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19

จรรณี ลิกขากุล: ปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน มาถือปฏิบัติ กรณีศึกษา: บริษัทในกลุ่มนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี (FACTORS AFFECTING VOLUNTARY ADOPTION TAS NO.19 FOR NON-PUBLICLY ACCOUNTABLE ENTITIES. A CASE STUDY: THE COMPANIES WHO ARE INCORPORATED IN AMATA NAKORN INDUSTRIAL AREA, CHONBURI PROVINCE) อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์: พรปรวีณ์ ชาญสุวรรณ, บช.ค. 78 หน้า, ปี พ.ศ. 2557.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน มาถือปฏิบัติทั้งที่ไม่อยู่ในบังคับ โดยปัจจัยที่นำมาศึกษา ได้แก่ การมีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ จำนวนพนักงาน ผลการดำเนินงานของกิจการ นโยบายเกษียณอายุ ระดับการศึกษาของผู้บริหาร ประเภทอุตสาหกรรม Audit firm size นโยบายCSR ด้านพนักงาน และการให้ความสำคัญของผู้บริหาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติการวิเคราะห์ความถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) ณ ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหารเกี่ยวกับการให้ผลประโยชน์พนักงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาถือปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ ทั้งที่ไม่อยู่ในบังคับให้ต้องปฏิบัติ ในขณะที่ปัจจัยด้านการมีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์ แต่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดเลือกนำมาตรฐานฉบับนี้มาใช้กลับไม่ส่งผลต่อการนำมาตรฐานฉบับนี้มาใช้ของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ สาเหตุเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทางผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลมานั้น เป็นกิจการที่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์มีจำนวนไม่มากนัก จึงทำให้ผลออกมาไม่เป็นไปตามที่คิดไว้

55920771: MAJOR: ACCOUNTING; M.ACC. (ACCOUNTING)

KEYWORDS: NON-PUBLICLY ACCOUNTABLE ENTITIES/ ACCOUNTING STANDARD
NO. 19

JARUNEE SIKKHAKOON: FACTORS AFFECTING VOLUNTARY ADOPTION
TAS NO.19 FOR NON-PUBLICLY ACCOUNTABLE ENTITIES. A CASE STUDY: THE
COMPANIES WHO ARE INCORPORATED IN AMATA NAKORN INDUSTRIAL AREA,
CHONBURI PROVINCE. ADVISOR: PORNPRAVEE CHANSUWAN, Ph.D., 78 P. 2014.

The objective of this study is to investigate factors affecting voluntary adoption of Thai Accounting Standard No.19: Employee Benefits for Non-Publicly Accountable Entities. The factors consist of the parent companies which are listed in the stock exchange of Thailand, number of employees, firm performance, retirement policy, The level of implication from management, type of industry, audit firm size and CSR policy (employee). This study employs descriptive statistic and logistics regression analysis at 0.05 significant level.

The study found that the factors regarding to the level of implication from management about employee's benefit had a significant positive effect in voluntary adoption of the Thai Accounting Standard No.19 In contrast, the factors regarding to the parent companies which are listed in the stock exchange of Thailand had insignificant effect to voluntary adoption which is deny the hypothesis. The explanatory evidence from this result was because there were only some companies who had parent companies which are listed in the stock exchange of Thailand.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
สมมติฐานของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
ขอบเขตของการวิจัย	8
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน	9
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกิจการ PAE และกิจการ NPAE	10
มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
ประชากรและกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย.....	20
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	21
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	21
ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	22
วิธีการแจกแบบสอบถาม.....	23
การประมวลผลข้อมูล	24
เกณฑ์การแปลค่าความหมาย	24
การวิเคราะห์ข้อมูล	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตัวแปรและการวัดค่าตัวแปร.....	26
การทดสอบสมมติฐาน	29
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย.....	46
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
สรุปผลการวิจัย.....	55
อภิปรายผล	60
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	61
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก	65
ประวัติย่อของผู้วิจัย	78

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAE	12
2	การบันทึกบัญชีประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงาน	15
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	32
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	33
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาสูงสุด	33
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งงานของท่านในปัจจุบัน	34
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ทำงานในการทำงาน ด้านบัญชี	34
8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมีใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพ บัญชีหรือไม่	35
9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยได้เข้ารับ การอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาก่อนหรือไม่	35
10	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทธุรกิจของบริษัทที่ท่านทำงาน อยู่ในปัจจุบัน	36
11	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพนักงานในบริษัทของท่าน	37
12	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบริษัทของท่านมีบริษัทแม่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์หรือไม่	37
13	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสำนักงานสอบบัญชีที่ท่านใช้บริการ อยู่ในปัจจุบัน	38
14	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big Four Firm ในประเทศไทย ที่ท่านใช้บริการอยู่ในปัจจุบัน	38
15	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุงานของบริษัทที่ท่านทำงานอยู่ใน ปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้วกี่ปี	39
16	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบริษัทของท่านมีการนำมาตรฐาน การบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้หรือไม่	40
17	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบริษัทของท่านมีแผนบัญชีปิดบัญชี ของบริษัทเองหรือจ้างสำนักงานบัญชีปิดบัญชี	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติในภาพรวม	41
19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านผลการดำเนินงานของกิจการ	42
20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านนโยบายเกษียณอายุ	43
21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านนโยบาย CSR ที่เกี่ยวกับพนักงาน	44
22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร	46
23 การวิเคราะห์ว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งที่สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Regression	49
24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์	50
25 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์โดยตัดแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ใช่ระดับผู้จัดการออก.....	52

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
---	---------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ความเชื่อมโยงและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standard: IFRS) เป็นมาตรฐานที่ประเทศทั่วโลกมากกว่า 120 ประเทศให้การยอมรับมาเป็นเวลายาวนาน ซึ่งสำหรับประเทศไทยสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ก็ได้จัดทำมาตรฐานการบัญชีของไทยให้เป็นมาตรฐานสากล คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีได้จัดทำมาตรฐานฉบับใหม่และมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีผลบังคับใช้ในรอบบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 และบางฉบับให้เลื่อนไปปี พ.ศ. 2556 ซึ่งเป็นการประกาศเปลี่ยนแปลงมาตรฐานทางการบัญชีของสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ปี พ.ศ. 2552 ซึ่งนับเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของวงการนักบัญชีไทยซึ่งมีทั้งฉบับที่ออกใหม่และปรับปรุงฉบับเก่า ทั้งนี้มีมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานเป็นการออกมาตรฐานใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนในประเทศไทย สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ประกาศให้ใช้เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2554 โดยผลบังคับใช้ส่วนใหญ่จะเริ่มกับกิจการที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะและกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ เช่น บริษัทจำกัด หรือห้างหุ้นส่วน หรือกิจการทั้งหลายที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถเลือกที่จะใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินและมีบริษัทจำนวนหนึ่งที่เป็นกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ เลือกใช้ TFRS เดิมรูปแบบเช่นเดียวกับกิจการที่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะได้ ซึ่งแล้วแต่ว่าแต่ละกิจการจะเลือกนำมาปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติซึ่งแล้วแต่เหตุผลของแต่ละกิจการ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ายังไม่มีผู้ศึกษาว่าเพราะเหตุใดกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะบางกิจการเลือกที่จะนำมาตรฐานฉบับนี้มาถือปฏิบัติ ซึ่งมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะไม่อยู่ในบังคับให้ต้องปฏิบัติ

ถึงแม้ว่ามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานนั้นจะไม่ได้มีผลบังคับใช้กับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ แต่ผู้วิจัยเห็นว่าอาจมีบางบริษัทที่นำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติเพราะในมาตรฐานการรายงานทางการเงินของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะบทที่ 16 เรื่องประมาณการหนี้สินและหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น กล่าวว่า “กำหนดให้รับรู้ผลประโยชน์พนักงานเป็นส่วนหนึ่งของประมาณการหนี้สิน โดยเปิดทางเลือกให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับผลประโยชน์พนักงาน ลดข้อกำหนดในการเปิดเผยข้อมูล ยกเว้น

กิจการเลือกปฏิบัติตามมาตรฐาน TAS 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน” แต่ยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการนำมาตราฐานฉบับนี้มาถือปฏิบัติสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ งานวิจัยฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ

สมมติฐานของการวิจัย

การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งไม่อยู่ในบังคับให้ต้องปฏิบัติ เพราะเป็นกิจการที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์และเป็นกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ ซึ่งในการเลือกใช้มาตรฐานการบัญชียังอาจเกิดจากความแรงจูงใจที่แตกต่างกันของแต่ละกิจการ ทำให้เกิดสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ

งานวิจัยในอดีตส่วนใหญ่ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติก่อนบังคับใช้ (จันทร์จิรา สาระอิสระ, 2555) ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น ผลการศึกษาพบว่าจำนวนพนักงานมีอิทธิพลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติก่อนบังคับใช้

จากวิกฤตการณ์ทางการเงินในปี พ.ศ. 2540 และปี พ.ศ. 2551 ทำให้เราปฏิเสธไม่ได้ว่าประเทศไทยได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้เศรษฐกิจมีการชะลอตัวทั้งในด้านการลงทุนและการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ส่งผลอย่างรุนแรงกับผู้ประกอบการหลายร้อยแห่งต้องปิดกิจการ ล้มละลาย ต้องมีการปิดบัญชี ชำระบัญชีและจ่ายเงินชดเชยให้กับพนักงานที่ถูกเลิกจ้างเพราะก่อนหน้านี้กิจการไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์ระยะยาวสำหรับพนักงาน คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ระยะสั้นคือ เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส เป็นต้น ซึ่งการรับรู้ค่าใช้จ่ายจะเกิดต่อเมื่อมีการจ่ายจริงเท่านั้น หรือที่เรียกว่าการบันทึกบัญชีตามเกณฑ์เงินสด (Cash basis) ซึ่งแตกต่างจากการบันทึกบัญชีตามเกณฑ์สิทธิ์ (Accrual basis) ที่บันทึกรายได้และค่าใช้จ่ายตามสิทธิ์ที่ได้รับหรือภาระผูกพันที่ต้องชำระหนี้ สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์เป็นองค์กรที่มีหน้าที่กำหนดมาตรฐานการบัญชีของไทย ได้ทำการศึกษา ปรับปรุง และออกมาตรฐานการบัญชีไทยเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงินกันได้ จึงมีการออกมาตรฐานฉบับใหม่หลายฉบับ และมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน

เป็นมาตรฐานที่ออกใหม่เพิ่มเติมที่ยังไม่เคยมีใช้ในประเทศไทย และมีผลบังคับในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 สำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ (Publicly accountable enterprise) ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้โดยไม่มียกเว้น (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552) ดังนั้น บริษัทต่าง ๆ ที่มีบริษัทลูกอยู่นอกตลาดหลักทรัพย์จึงมีเหตุจำเป็นต้องให้บริษัทลูกที่อยู่นอกตลาดปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้ด้วยเช่นกันเพื่อนำงบการเงินมารวมกันเพื่อแสดงผลประกอบการ โดยภาพรวม

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 1 คือ บริษัทที่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ส่งผลต่อการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

พนักงานถือเป็นกำลังสำคัญของบริษัทถ้าบริษัทไหนขาดพนักงานบริษัทนั้น ๆ ก็ไม่สามารถขับเคลื่อนไปได้ ด้วยเหตุนี้นี้บริษัทต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญกับพนักงานเป็นลำดับแรก ๆ และจำนวนพนักงานที่แตกต่างกัน ของแต่ละบริษัทก็ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในการกำหนดนโยบายสำหรับพนักงาน และการที่ผู้บริหารเล็งเห็นความสำคัญของพนักงาน ผู้บริหารจะกำหนดนโยบายที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของพนักงานเป็นสำคัญ ซึ่งจะเป็นเหตุจูงใจให้พนักงานภักดีกับบริษัทและไม่เกิดปัญหาการเปลี่ยนงาน จนเป็นสาเหตุให้บริษัทต้องเสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการสรรหาพนักงาน

จากการศึกษาข้างต้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 2 คือ จำนวนพนักงานส่งผลต่อการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

ผู้บริหารเป็นผู้ที่จะช่วยบริหารจัดการงานของกิจการหรืองานของบริษัทนั้น ๆ ให้บริษัทบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ การมีกำไรสูงสุด ซึ่งการที่จะบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้นั้นจะต้องผ่านการวางแผน การกำหนดนโยบายที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่ผลการดำเนินงานตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น ผู้บริหารงานด้านบัญชีซึ่งเป็นผู้ที่รวบรวมข้อมูลทางการเงินของบริษัทเพื่อนำเสนอต่อเจ้าของกิจการหรือเจ้าของบริษัท ต้องมีการวางแผนกำหนดนโยบายการบัญชีที่เหมาะสมเพื่อให้การแสดงผลการดำเนินงานของกิจการเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การแสดงผลการการรับรู้ค่าใช้จ่ายเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ กล่าวคือ ถ้าบริษัทที่เลือกนมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาปฏิบัติบริษัทจะต้องทยอยบันทึกค่าใช้จ่ายและภาระหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน หรือผลประโยชน์อย่างอื่นที่บริษัทจ่ายให้แก่พนักงานในทุก ๆ งวดบัญชีตั้งแต่วันที่

พนักงานเริ่มทำงานให้กับบริษัท แทนที่จะใช้วิธีบันทึกครั้งเดียวเมื่อเกิดรายการ ซึ่งถ้าทำเช่นนั้นก็จะเกิดผลขาดทุนอย่างมากในกรณีที่เกิดสภาพเศรษฐกิจตกต่ำ เกิดการเลิกจ้างงานจำนวนมากอย่างเช่นในปี พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2551 เป็นต้น ทำให้หลายร้อยบริษัทต้องเลิกจ้างพนักงานจำนวนมาก ๆ และบริษัทต้องรับภาระค่าใช้จ่ายจำนวนมากในครั้งเดียว ส่งผลถึงการแสดงผลการดำเนินงานที่ต้องประสพกับปัญหาขาดทุนอย่างรุนแรง เป็นต้น

การศึกษาข้างต้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 3 คือ ผลการดำเนินงานของกิจการส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานเมื่อปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

เจ้าของบริษัททุกรายต่างอยากให้พนักงานของตนเองนั้นทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพและขยันขันแข็ง แน่นนอนถ้าหากว่าในภาวะเศรษฐกิจถดถอยหรือตกต่ำ หลายบริษัทอาจประสบปัญหาพนักงานทำงานไม่เต็มกำลังความสามารถซึ่งส่งผลโดยตรงต่อฝ่ายบริหาร ทำให้ผู้นำหลายรายต้องขบคิดหาแนวทางการแก้ไขต่าง ๆ นานา ซึ่งหนึ่งในวิธีการสร้างแรงจูงใจไม่ให้นักงานเปลี่ยนงานและจงรักภักดีกับบริษัทคือการมอบสวัสดิการดี ๆ ให้กับพนักงาน ซึ่งหลายบริษัทเลือกที่จะตั้งนโยบายเกษียณอายุพนักงาน เพื่อให้พนักงานอยู่กับบริษัทของตนไปจนเกษียณอายุ ซึ่งนโยบายการเกษียณอายุพนักงานก็เป็นอีกสวัสดิการหนึ่งที่จะทำให้ลดอัตราการเข้าออกของพนักงานได้

จากการศึกษาข้างต้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 4 คือ นโยบายเกษียณอายุพนักงานส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานเมื่อปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

งานในการบริหารจัดการขององค์กรแบ่งออกเป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ คือ การบริหารจัดการระดับต้น ระดับกลาง ระดับสูง ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีความแตกต่างกันไปตามระดับการบริหารจัดการดังนี้

1. ผู้บริหารระดับสูง (Top manager) คือ ผู้บริหารที่อยู่ในระดับสูงสุดของสายบังคับบัญชา ทำหน้าที่นำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ เป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบองค์กรทั้งหมดและเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายสำคัญ ๆ ให้กับองค์กร ขอบเขตการบริหารจัดการจึงเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ในสภาพแวดล้อมภายนอกและปัจจัยต่าง ๆ ภายในองค์กร

2. ผู้บริหารระดับกลาง (Middle manager) คือ ผู้บริหารที่อยู่ระดับรองลงมาจากผู้บริหารระดับสูง เป็นผู้รับเอาเป้าหมาย นโยบายและแผนงานจากผู้บริหารระดับสูงให้นำไปปฏิบัติ ทำหน้าที่ประสานงานโดยพยายามรวบรวมผลสำเร็จของการทำงานภายในหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ ส่งมอบให้กับผู้บริหารระดับที่อยู่สูงถัดขึ้นไป ขณะเดียวกันก็จะคอยร่วมมือช่วยเหลือในการเผชิญและแก้ไขปัญหาที่มากกระทบจากภายนอกด้วย ผู้บริหารระดับกลางยังมีหน้าที่รับผิดชอบต่อ

การทำงานของผู้บริหารที่อยู่ระดับล่างลงมา

3. ผู้บริหารระดับต้น (First-line Manager or First-line Supervisor) คือ ผู้บริหารระดับล่างสุด รับผิดชอบการปฏิบัติงานของพนักงานปฏิบัติการ เป็นผู้ใกล้ชิดและสั่งการ โดยตรงกับพนักงานปฏิบัติการและมีโอกาสรู้ความเป็นไปของปัญหาที่เกิดขึ้นในจุดปฏิบัติงานในบางองค์การ อาจจะมีกำหนดตำแหน่งงานของผู้บริหารระดับต้น เป็น Line Manager หัวหน้างาน (Supervisor) หัวหน้างาน (Foreman) ผู้นำกลุ่ม (Crew leader) เป็นต้น

ซึ่งผู้บริหารแต่ละระดับจะมีหน้าที่รับผิดชอบที่ต่างกันและระดับความรู้ที่สามารถแตกต่างกันและการศึกษาที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาข้างต้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 5 คือ ระดับการศึกษาของผู้บริหาร (ฝ่ายบัญชี) ส่งผลต่อการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

การบัญชีมีหน้าที่ในการให้บริการข้อมูล หน้าที่นี้จะเป็นประโยชน์ก็ต่อเมื่อข้อมูลที่ให้บริการสามารถสนองต่อความต้องการของสังคม และตัวเลขสะท้อนข้อมูลให้เห็นสภาพแวดล้อมของการบัญชีนั้นคั้งนั้น การบัญชีต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในธุรกิจ เมื่อสภาพแวดล้อมทางสังคมและธุรกิจแตกต่างกันย่อมทำให้การบัญชีมีความแตกต่างกัน Mueller (1968 อ้างถึงใน สมนึก เลิศแก้ว, 2556) การดำเนินงานของกิจการภายใต้อุตสาหกรรมที่แตกต่างกันย่อมมีลักษณะการดำเนินงานและกิจกรรมทางธุรกิจที่แตกต่างกัน รวมถึงนโยบายทางการบริหารและนโยบายทางการบัญชีในการนำเสนองบการเงินย่อมมีความแตกต่างกัน

จากการศึกษาข้างต้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 6 คือ ประเภทของอุตสาหกรรมส่งผลต่อการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

จากการศึกษางานวิจัยในอดีต พบว่า สำนักงานสอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 กับ Non-big 4 มีความแตกต่างกัน ในเรื่องของนโยบายการเลือกรูปแบบแสดงรายการ การนำเสนองบการเงินและการเปิดเผยข้อมูล ทำให้การกำหนดรูปแบบเป็นไปตามนโยบายของแต่ละสำนักงานสอบบัญชีนั้น ๆ ดังนั้นสำนักงานสอบจึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตรฐานฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ

จากการศึกษาข้างต้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 7 คือ Audit firm ส่งผลต่อการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19

เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

ทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับควมรับผิดชอบต่อสังคมหลายทฤษฎีเช่นแนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรม (Legitimacy theory) ที่อธิบายถึงอำนาจในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคลของบริษัทสำหรับการดำเนินธุรกิจว่าแท้ที่จริงแล้วบริษัทได้รับสิทธิและอำนาจนั้นมาจากสังคมในลักษณะที่ให้บริษัทนั้น ๆ สามารถประกอบธุรกิจภายใต้เงื่อนไขในการดำเนินธุรกิจของบริษัทต้องตรงตามความคาดหวังของสังคมโดยรวมซึ่งจะมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder theory) ที่มีมุมมองไปยังนโยบายของบริษัทที่สร้างผลกระทบให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับบริษัทไม่ว่าจะเป็นลูกค้าพนักงานผู้ถือหุ้นคู่ค้าคู่แข่งภาครัฐและชุมชนนอกจากนี้ทฤษฎีจริยธรรมทางธุรกิจ (Business Ethics theory) ได้อธิบายว่าเป็นสิ่งที่ผู้นำของบริษัทเป็นผู้รับผิดชอบในการใช้ศีลธรรมและตัดสินใจในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ของบริษัท (อนันตชัย ชูประถม, 2550)

CSR เป็นคำย่อจากภาษาอังกฤษว่า Corporate Social Responsibility หรือ บรรษัทภิบาล หมายถึง การดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร สังคมในความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการจะพิจารณาตั้งแต่ผู้มีส่วนได้เสียในองค์กร ได้แก่ ผู้ถือหุ้น ผู้บริหาร พนักงาน และผู้มีส่วนได้เสียนอกองค์กร ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่ สังคมใกล้ และสังคมไกล

ในระดับของพนักงาน ตัวอย่างความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ ได้แก่ การจ่ายค่าจ้างและผลตอบแทนที่เป็นธรรมและตรงต่อเวลา การจัดสวัสดิการแก่ลูกจ้างตามที่กฎหมายกำหนด การดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรมในสถานที่ปฏิบัติงาน เป็นต้น

จากการศึกษาข้างต้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 8 คือ นโยบาย CSR (พนักงาน) ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

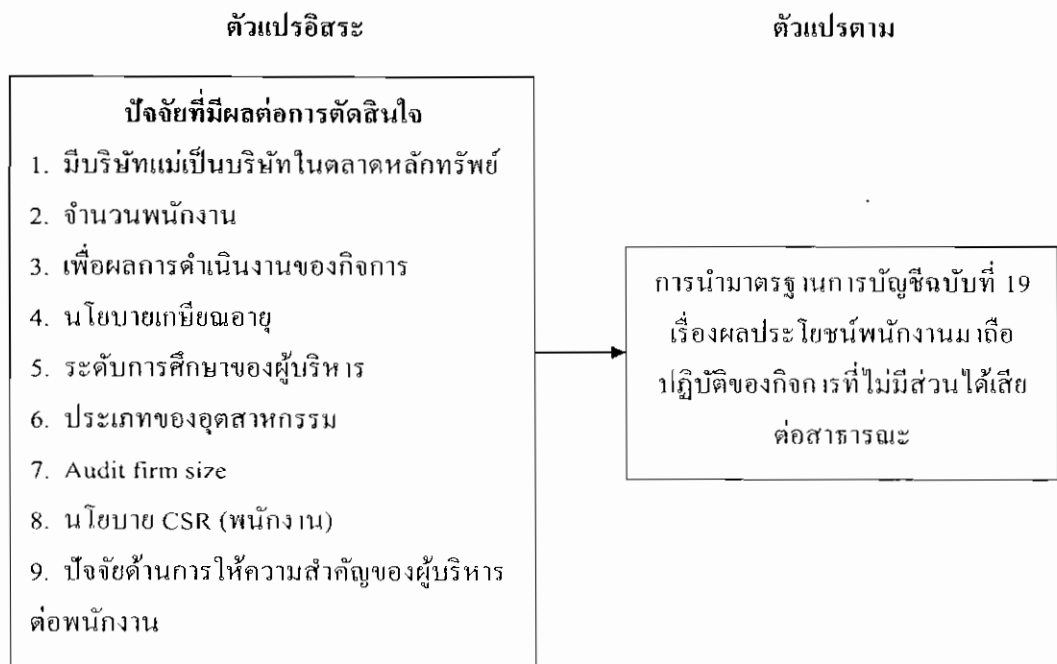
นโยบายการบัญชี หมายถึง วิธีการบัญชีและนโยบายการเปิดเผยข้อมูลที่ผู้บริหารเลือกนำมาปฏิบัติในการจัดทำนำเสนอข้อมูลทางการเงิน

Mueller (1968) การบัญชีมีหน้าที่ในการให้บริการข้อมูล หน้าที่นี้จะเป็นประโยชน์ก็ต่อเมื่อข้อมูลที่ให้บริการสามารถสนองตอบต่อความต้องการของสังคม และตัวเลขสะท้อนข้อมูลให้เห็นสภาพแวดล้อมของการบัญชีนั้น ดังนั้น การบัญชีต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในธุรกิจ เมื่อสภาพแวดล้อมทางสังคมและธุรกิจแตกต่างกัน ย่อมทำให้การบัญชีมีความแตกต่างกัน วิธีปฏิบัติทางการบัญชี งานวิจัยโดยส่วนใหญ่ได้จัดกลุ่มวิธีปฏิบัติทางการบัญชี เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 Gray (1988) และ Nobes (1998) วิธีปฏิบัติทางการบัญชี

ที่อยู่บนหลักความระมัดระวัง (Conservatism approach) กลุ่มที่ 2 วิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่อยู่บนหลักการนำเสนอข้อมูลเชิงบวก (Optimism approach) ดังนั้นเมื่อผู้บริหารเล็งเห็นประโยชน์ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 และเข้าใจนโยบายบัญชี และวิธีการบัญชีในการเปิดเผยข้อมูลจึงเลือกนำมาตรฐานฉบับนี้มาถือปฏิบัติ ตามวิธีการบัญชีในเรื่องหลักความ ดังนั้น วิธีการบัญชีที่ตั้งอยู่บนหลักความระมัดระวัง อาจจะต้องพิจารณาความไม่แน่นอนของการเกิดขึ้น และสามารถใช่วิธีการประมาณมูลค่าได้อย่างสมเหตุสมผล เมื่อผู้บริหารเล็งเห็นความสำคัญของนโยบายบัญชี และการนำมาใช้ส่งผลให้งบการเงินของบริษัทแสดงข้อมูลออกมาอย่างถูกต้องและสะท้อนความเป็นจริงมากที่สุด การนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาถือปฏิบัติก็มีส่วนให้การรับรู้ค่าใช้จ่ายและภาระหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น ทำให้งบการเงินของบริษัทสะท้อนผลการดำเนินงานของบริษัทได้ดี

จากการศึกษาข้างต้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐาน ดังต่อไปนี้ สมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 9 คือ การให้ความสำคัญของผู้บริหารต่อพนักงาน ส่งผลต่อการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับบริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์และกิจการที่ไม่ได้มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปพิจารณาเพื่อจะนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลขั้นพื้นฐานในการวิจัยครั้งต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร โดยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นระดับผู้บริหารในสายงานบัญชีตั้งแต่ระดับหัวหน้า ไปถึงขึ้นไป เพราะเป็นผู้มีส่วนในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายบัญชีของกิจการนั้น ๆ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้บริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัตินั้น ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน
2. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกิจการ PAE และกิจการ NPAE
3. มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานซึ่งเป็นการแก้ไขของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 (มาตรฐานการบัญชีของไทย, 2557)

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดวิธีการบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลโดยนายจ้างสำหรับผลประโยชน์ของพนักงานมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้แบ่งผลประโยชน์ของพนักงานออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ผลประโยชน์ระยะสั้นสำหรับพนักงานเช่นค่าจ้างเงินเดือนเงินสมทบกองทุนประกันสังคมเงินที่จ่ายสำหรับการลาหยุดพักผ่อนประจำปีและการลาป่วยส่วนแบ่งกำไรและโบนัส (หากจ่ายภายใน 12 เดือนนับจากวันสิ้นงวด) และผลประโยชน์ที่ไม่เป็นตัวเงินที่จ่ายให้แก่พนักงานปัจจุบัน (ค่ารักษาพยาบาลค่าที่พักอาศัยค่ายานพาหนะและสินค้าหรือบริการที่ให้เปล่าหรือในลักษณะอุดหนุน)
2. ผลประโยชน์หลังออกจากงานเช่นบำนาญผลประโยชน์อื่นเมื่อออกจากงานประกันชีวิตหลังออกจากงานและค่ารักษาพยาบาลหลังออกจากงาน
3. ผลประโยชน์ระยะยาวอื่น ๆ ของพนักงานประกอบด้วยผลประโยชน์ที่จ่ายจากการทำงานเป็นระยะเวลานานผลประโยชน์ที่จ่ายสำหรับการหยุดทำงานผลประโยชน์จากการทำงานครบ 50 ปี หรือผลประโยชน์อื่นที่จ่ายจากการทำงานเป็นระยะเวลานานผลประโยชน์ที่จ่ายจาก

การทุพพลภาพเป็นระยะเวลาอันรวมส่วนแบ่งกำไร โบนัสและค่าตอบแทนที่จะจ่ายในภายหน้า หากมีการจ่ายภายหลัง 12 เดือน หรือมากกว่านับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

4. ผลประโยชน์เมื่อเลิกจ้าง

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการรับรู้ผลประโยชน์ระยะสั้นของพนักงาน เมื่อพนักงานได้ให้บริการเพื่อแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์ดังกล่าวและสำหรับการรับรู้ผลประโยชน์ระยะยาวบริษัทต้องรับรู้เป็นหนี้สิน

การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า

กิจการต้องบันทึกบัญชีเกี่ยวกับผลประโยชน์พนักงาน โดยทยอยบันทึกค่าใช้จ่ายและภาระหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน หรือผลประโยชน์อย่างอื่นที่บริษัทจ่ายให้กับพนักงานในทุก ๆ งวดบัญชีตั้งแต่วันที่พนักงานเริ่มทำงานให้กับบริษัท แทนวิธีเดิมที่บริษัทจะรับรู้ค่าใช้จ่ายดังกล่าวในครั้งเดียวเมื่อมีการจ่ายชำระเงินนั้นจริง ๆ ให้กับพนักงานที่ให้บริการแก่บริษัท ซึ่งตรงกับหลักการบัญชีของมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ เห็นว่าควรบันทึกบัญชีตามหลักความระมัดระวังและหลักความสม่าเสมอที่ให้ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานทยอยรับรู้ตลอดทุกงวดบัญชีกับสิ่งที่บริษัทได้รับจากการทำงานของพนักงาน ทำให้งบการเงินได้บันทึกภาระหนี้สินในรายงานฐานะการเงิน และบันทึกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกิจการ PAE และกิจการ NPAE

มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีผลบังคับใช้ในปี 2554 แบ่งมาตรฐานการรายงานทางการเงินออกเป็น 2 ชุดตามลักษณะของกิจการคือ

1. กิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Publicly Accountable Entities: PAE) ซึ่งมาตรฐานที่ประกาศให้มีผลบังคับใช้มีดังต่อไปนี้

- 1.1 แม่บทการบัญชี
- 1.2 มาตรฐานการบัญชี 29 ฉบับ
- 1.3 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน 4 ฉบับ

2. กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Non Publicly Accountable Entities: NPAE) ซึ่งมาตรฐานที่ประกาศให้มีผลบังคับใช้ มีดังต่อไปนี้

2.1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAE

กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (NPAEs) หมายถึง ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 มาตรา 8 และไม่ใช้กิจการดังต่อไปนี้

1. กิจการที่มีตราสารทุนหรือตราสารหนี้ของกิจการ ซึ่งมีการซื้อขายต่อประชาชน ไม่ว่าจะ เป็นตลาดหลักทรัพย์ในประเทศหรือต่างประเทศหรือการซื้อขายนอกตลาดหลักทรัพย์ (Over the Counter) รวมทั้งตลาดในท้องถิ่นและในภูมิภาคหรือกิจการที่นำส่งหรืออยู่ในกระบวนการของ การนำส่งงบการเงินของกิจการให้แก่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือหน่วยงานกำกับดูแลอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในการออกขายหลักทรัพย์ใด ๆ ต่อประชาชน

2. กิจการที่ดำเนินธุรกิจหลักในการดูแลสินทรัพย์ของกลุ่มบุคคลภายนอกในวงกว้าง เช่น สถาบันการเงิน บริษัทประกันชีวิต บริษัทประกันวินาศภัย บริษัทหลักทรัพย์ กองทุนรวม ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมนั้น เป็นต้น

3. บริษัทมหาชน ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชน

4. กิจการอื่นที่จะกำหนดเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์ของการจัดทำมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAE เพื่อลดความยุ่งยากซับซ้อนในการใช้ TFRS ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับกิจการ ที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ NPAE มีความแตกต่างจากกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะดังนี้

1. จำนวนผู้มีส่วนได้เสียในกิจการ

2. แหล่งระดมเงินทุน

3. ความซับซ้อนของธุรกรรม

กิจการที่เป็น NPAE สามารถใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAE หรือ เลือกใช้ TFRS เต็มรูปแบบเช่นเดียวกับ PAE ได้ “หากเลือกใช้ TFRS สำหรับ PAE แล้วต้องปฏิบัติ ตามทุกฉบับอย่างสม่ำเสมอนอกจากจะมีข้อยกเว้นหรือเป็นเรื่องที่ไม่ครอบคลุมโดย TFRS สำหรับ NPAE” ตามที่จะกล่าวต่อไป

มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAE จะไม่แยกเป็นฉบับแต่แบ่งเป็น 22 บท ตามรูปแบบของงบการเงินส่วนใหญ่อ้างอิงจาก TFRS ฉบับปรับปรุง 2550 (ที่ทุกกิจการใช้ใน ปี 2553) และบางส่วนอ้างอิงจาก TFRS (ปรับปรุง 2552/ US GAAP/ IFRS for SMEs หรือเป็น ข้อกำหนดเฉพาะประเทศไทย

ตารางที่ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAE

เรื่องที่กำหนดเป็นทางเลือกไว้ใน TFRS สำหรับ NPAE หรือ NPAE	เรื่องที่ TFRS สำหรับ NPAE ไม่ได้กำหนดไว้
TAS 12 ภาษีเงินได้	1. งบกระแสเงินสด
TAS 19 ผลประโยชน์ของพนักงาน	2. ข้อมูลทางการเงินจำแนกตามส่วนงาน
เรื่อง S สำหรับ NPAE	3. การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
	4. การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
	5. การแปลงค่างบการเงินหน่วยงานในต่างประเทศ
	6. การเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน
	7. งบการเงินรวม
	8. งบการเงินตามวิธีส่วนได้เสีย
	9. กำไรต่อหุ้น
	10. การดำเนินงานที่ยกเลิก
	11. การบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน
	12. การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์
	13. การรวมธุรกิจ
	14. การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
	15. การบัญชีสำหรับการปรับโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา

ซึ่งจะเห็นได้มาจากข้อมูลข้างต้น มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานนั้นสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะหรือ NPAE เปิดโอกาสให้เลือกปฏิบัติหรือไม่ก็ได้แล้วแต่กิจการ ผู้วิจัยจึงมีประเด็นสงสัยว่าน่าจะมีกิจการที่เห็นประโยชน์ของการนำ

มาตรฐานการบัญชีนี้มาปฏิบัติและเพราะปัจจัยหรือเหตุผลอะไรที่กิจการดังกล่าวเลือกที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้ จึงเป็นที่มาของงานวิจัยในครั้งนี้

มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ

การประกาศเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีของสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ปี พ.ศ. 2552 และให้มีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2554 นั้นนับว่าเป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของวงการนักบัญชี ซึ่งมีหลายฉบับทั้งที่ออกใช้มาแล้วนำมาปรับปรุงให้ใกล้เคียงกับมาตรฐานการบัญชีและรายงานทางการเงินระหว่างประเทศและนับว่าเป็นการสอดรับที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจประเทศไทยที่กำลังเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการบัญชีหลายฉบับนั้น มีลักษณะที่ทั้งปรับปรุงแก้ไขและการออกฉบับใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนทั้งนี้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานเป็นการออกมาตรฐานการบัญชีใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนในประเทศไทยจากที่เรออกมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ประกาศให้ใช้เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2554 โดยผลบังคับใช้ส่วนใหญ่จะเริ่มกับกิจการที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะและกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกประกาศฉบับที่ 20/ 2554 เมื่อวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2554 เรื่องมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 โดยมีสาระสำคัญคือมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สามารถเลือกถือปฏิบัติกับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะสำหรับรอบระยะเวลาที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไปไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือบริษัทจำกัดนิติบุคคลตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทยและกิจการร่วมค้าตามประมวลรัษฎากรมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ NPAE ประกอบด้วย 22 บท 392 ย่อหน้า โดยเรียงหัวข้อตามการ แสดงรายการในงบการเงิน

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและวันถือปฏิบัติ

ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไปรับรู้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีจากการนำ TFRS สำหรับ NPAE มาถือปฏิบัติโดยการปรับงบการเงินย้อนหลังเว้นแต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถระบุจำนวนเงินของผลกระทบที่เกิดขึ้นในแต่รอบระยะเวลาบัญชีหรือไม่สามารถระบุจำนวนเงินของผลกระทบสะสมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีได้ให้ใช้วิธีเปลี่ยนพื้นที่เป็นต้นไป

สำหรับมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเรื่องประมาณการหนี้สินและหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น มีข้อกำหนดที่อ้างอิงมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานคือระบุว่ากิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะสามารถเลือกที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับที่ 19 หรือไม่ก็ได้ดังนี้

การวัดค่า

1. ไม่ได้กำหนดให้ต้องคิดลดประมาณการหนี้สินให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน
2. กำหนดให้รับรู้ผลประโยชน์ของพนักงาน (เงินชดเชยตามกฎหมายแรงงานหรือเงินบำเหน็จ) ที่เป็นไปตามหลักการรับรู้รายการด้วยจำนวนประมาณการที่ประมาณการที่ดีที่สุดของรายจ่ายที่ต้องนำไปจ่ายชำระภาระผูกพันในปัจจุบัน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
3. ไม่ได้กำหนดให้ต้องใช้หลักคณิตศาสตร์ประกันภัยหรือข้อสมมติตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการคำนวณผลประโยชน์ของพนักงาน
4. หากเลือกใช้ TAS 19 แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทุกข้อใน TAS 19 และต้องใช้อย่างสม่ำเสมอ

ประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับรายจ่ายที่จะได้รับคืน

1. หากคาดว่าจะได้รับรายจ่ายทั้งหมดหรือบางส่วนคืนจากบุคคลที่สามารถรับรู้รายจ่ายที่จะได้รับคืนเป็นสินทรัพย์ได้ก็คือเมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะได้รับรายจ่ายนั้นคืน
2. ให้รับรู้รายจ่ายที่จะได้รับคืนเป็นสินทรัพย์แยกต่างหากแต่ต้องไม่เกินจำนวนประมาณการหนี้สินที่เกี่ยวข้อง
3. อาจแสดงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยสุทธิจากจำนวนรายจ่ายที่จะได้รับคืนที่รับรู้ไว้
4. สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ 1

การบันทึกบัญชีประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงาน (อ้างอิงจากเว็บไซต์ของสภาวิชาชีพบัญชี)

ตารางที่ 2 การบันทึกบัญชีประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงาน

การปฏิบัติในช่วง เปลี่ยนแปลง	กิจการที่มีส่วนได้เสีย สาธารณะ	กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสีย สาธารณะ	หมายเหตุ
1. รับรู้เป็นค่าใช้จ่าย ทันที	x	x	1. ตามประกาศ สภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 29/ 2554 เรื่อง คำอธิบายเกี่ยวกับ การปฏิบัติตามข้อกำหนด ของมาตรฐานการรายงาน ทางการเงินสำหรับกิจการที่ ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ
2. รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายตาม วิธีเส้นตรงภายใน ระยะเวลา 5 ปี	x	-	2. ทางเลือกเพิ่มเติมสา หรับกิจการที่ไม่มี ส่วนได้เสียสาธารณะ
3. ปรับกับกำไรสะสม ต้นงวด ณ ต้นปี 2554	x	-	3. ทางเลือกสำหรับ กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสีย ต่อสาธารณะ
4. ใช้ปรับปรุงงบ การเงินย้อนหลัง	x	x	4. ตามมาตรฐาน การรายงานทางการเงิน สำหรับกิจการที่ไม่มี ส่วนได้เสียต่อสาธารณะ

กรณีที่กิจการเคยรับรู้ประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานไว้
บางส่วนก่อนที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ
มีผลบังคับใช้กิจการต้องทำอย่างไร

1. หากประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานที่คำนวณได้
ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานปัจจุบันสูงกว่าประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลัง
ออกจางานที่คำนวณได้ในรอบบัญชีก่อนกิจการสามารถเลือกใช้เลือกทางตามที่กล่าวไว้ในข้อที่ 2
2. หากประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานที่คำนวณได้
ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานปัจจุบันต่ำกว่าประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลัง
ออกจางานที่คำนวณได้ในรอบบัญชีก่อนให้กิจการกลับรายการประมาณการหนี้สินประ โยชน์

ของพนักงานหลังออกจากงานและรับรู้เป็นรายได้ในงบกำไรขาดทุนพร้อมทั้งเปิดเผยจำนวนเงินของการกลับรายการในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ในกรณีที่กิจการเลือกจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามข้อที่แล้วกิจการต้องแสดงค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานอย่างไร

1. ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายดังกล่าวเกี่ยวข้องกับต้นทุนแปลงสภาพหรือต้นทุนอื่น ๆ ให้กิจการแสดงรายการค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนสินค้าคงเหลือ

2. ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับต้นทุนของสินค้าให้กิจการแสดงรายการค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานเป็นรายการค่าใช้จ่ายในการขายหรือค่าใช้จ่ายในการบริหารโดยพิจารณาถึงหน้าที่ที่พนักงานได้ให้บริการ

หากบริษัทใหญ่ในต่างประเทศระบุให้บริษัทย่อยวัดมูลค่าประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงาน โดยใช้วิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้ (Projected Unit Credit Method) โดยมีภาระว่าจ้างนักคณิตศาสตร์ประกันภัยเพื่อคำนวณหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์พนักงานหากบริษัทย่อยเลือกใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะสำหรับงบการเงินตามกฎหมาย (Statutory Financial Statements)

1. บริษัทย่อยจะถือมูลค่าประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานที่วัดโดยใช้วิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้เป็นจำนวนประมาณการผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานที่ดีที่สุดตามย่อหน้าที่ 311 โดยไม่เปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานในหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้องกับข้อสมมติหลักในการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ใช้ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานเช่น อัตราคิดลดอัตราการหมุนเวียนของพนักงานอัตราการเพิ่มขึ้นของเงินเดือนที่คาดไว้และข้อสมมติในการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยอื่น ๆ ที่เป็นสาระสำคัญที่นำมาใช้ได้หรือไม่ เนื่องจากย่อหน้าที่ 312 ระบุว่า “หากกิจการประสงค์จะรับรู้ประมาณการหนี้สินสำหรับผลประโยชน์ของพนักงานตามแนวทางที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย (TFRSs) ให้กิจการปฏิบัติตามข้อกำหนดทุกข้อในมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้นอย่างสม่ำเสมอ” คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีมีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะคือ การประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานได้อย่างน่าเชื่อถือโดยที่ไม่มีต้นทุนสูงมากจนเกินไป ดังนั้นหากบริษัทย่อยที่จัดทำงบการเงินตามกฎหมายโดยวัดมูลค่าประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงาน โดยใช้วิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้ก็พิจารณาได้ว่าเป็น

การประมาณการที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งนอกจากนี้หากกิจการไม่ประสงค์จะเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ในหมายเหตุประกอบงบการเงินก็สามารถทำได้

หากบริษัทใหญ่รับรู้ผลกำไรขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยไปยังกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและบริษัทย่อยใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะบทที่ 4 เรื่องการนำเสนองบการเงินวรรคที่ 31.2 ระบุให้กิจการจัดทำงบกำไรขาดทุนเพื่อแสดงถึงผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับงวดดังกล่าวกิจการจะต้องรับรู้ผลกำไรขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยไปยังงบกำไรขาดทุนหรือไปยังส่วนของเจ้าของ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีมีความเห็นว่าหากกิจการถือว่าการประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานที่วัดโดยวิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้เป็นจำนวนประมาณการผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานที่ดีที่สุดตามย่อหน้าที่ 311 แล้วให้กิจการรับรู้ผลกำไรขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยทั้งหมดในงบกำไรขาดทุน

กรณีที่กิจการให้นักคณิตศาสตร์ประกันภัยคำนวณผลกำไรประโยชน์พนักงานกิจการจะเลือกรับรู้ผลกำไรขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยโดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีมีความเห็นว่ากิจการไม่สามารถเลือกรับรู้ผลกำไรขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยโดยใช้วิธีขอบเขตได้เนื่องจากกิจการมิได้ใช้ข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานในการวัดมูลค่าผลประโยชน์ของพนักงานหากกิจการถือว่าการประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานที่วัดโดยวิธีคิดลดแต่ละหน่วยที่ประมาณการไว้เป็นจำนวนประมาณการผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานที่ดีที่สุดตามย่อหน้าที่ 311 แล้วกิจการต้องรับรู้ผลกำไรขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยทั้งหมดในงบกำไรขาดทุน

มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะมีข้อกำหนดให้กิจการรับรู้ประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานที่เป็นไปตามหลักการรับรู้รายการในย่อหน้าที่ 304 ด้วยจำนวนประมาณการที่ดีที่สุดของรายจ่ายที่ต้องนำไปจ่ายชำระภาระผูกพันในปัจจุบัน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานดังกล่าวประมาณการผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานอย่างไรจึงจะถือได้ว่าเป็นจำนวนประมาณการที่ดีที่สุด

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีมีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ประการหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะคือกรณีที่กิจการสามารถประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังออกจากงานได้อย่างน่าเชื่อถือโดยไม่มีต้นทุน

สูงเกินไป ดังนั้นหากมีความเป็นไปได้ก่อนข้างหน้าที่กิจการจะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อกิจการเพื่อจ่ายชาระหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังจากออกจากงานก็ให้กิจการประมาณการหนี้สินผลประโยชน์ของพนักงานหลังจากออกจากงาน โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงตัวแปรดังต่อไปนี้

1. การเพิ่มขึ้นของเงินเดือนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (สมมติว่าเงินเดือนปัจจุบันจะไม่มีเปลี่ยนแปลงจนกว่าพนักงานปัจจุบันจะได้รับผลประโยชน์หลังจากออกจากงาน)
2. การให้บริการของพนักงานที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (สมมติว่าการเลิกจ้างพนักงานปัจจุบันและพนักงานใหม่เกิดขึ้นในรอบบัญชีปัจจุบัน)
3. การเสียชีวิตของพนักงานปัจจุบันที่อาจเกิดขึ้นขณะให้บริการนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลารายงานจนถึงวันที่คาดว่าพนักงานจะได้รับผลประโยชน์หลังจากออกจากงาน (สมมติว่าพนักงานปัจจุบันทั้งหมดจะได้รับผลประโยชน์หลังจากออกจากงาน)

จากที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดจะเห็นได้ว่าบริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์บางบริษัทอาจมีบริษัทแม่เป็นบริษัทใหญ่ๆที่อยู่ต่างประเทศที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน TFRS และมีบริษัทลูกอยู่นอกตลาดบริษัทลูกอาจต้องนำส่งงบการเงินไปยังบริษัทแม่เพื่อทำงบการเงินรวม ดังนั้นบริษัทลูกจึงต้องดำเนินนโยบายบัญชีตามบริษัทแม่หรือไม่ก็เลือกปฏิบัติตามมาตรฐานของ NPAE ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีประเด็นสงสัยว่าเหตุดังกล่าวเหล่านี้จะเป็นเหตุให้บริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์นำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาถือปฏิบัติได้หรือไม่ จึงเป็นที่มาของงานวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริลักษณ์ สุทศชัย (2551) ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้บริหารในการเลือกนโยบายการบัญชี และวิเคราะห์แรงจูงใจของผู้บริหารในประเทศไทยโดยอ้างอิงทฤษฎีต่าง ๆ ซึ่งมีบางทฤษฎีที่อธิบายเรื่องแรงจูงใจของผู้บริหารซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเหตุให้ผู้บริหารเลือกปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน คือทฤษฎีเรื่องการประเมินต้นทุนและผลประโยชน์ที่ได้รับ

ยรรยง ธรรมธัชชอริ (2548) หลักการบัญชีที่ทำให้รับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายให้อยู่บนหลักความระมัดระวัง (Conservatism Approach) เป็นการให้ดุลยพินิจในการประมาณการภายใต้ความไม่แน่นอนเพื่อไม่ให้สินทรัพย์หรือรายได้แสดงจำนวนสูงเกินไป และไม่แสดงรายการหนี้สินหรือค่าใช้จ่ายต่ำเกินไป หรือ การบันทึกสินทรัพย์และกำไรด้วยจำนวนขั้นต่ำที่คาดว่าจะได้รับ และบันทึกหนี้สินด้วยจำนวนเงินสูงสุดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นการใช้หลักความระมัดระวัง ใช้เพื่อป้องกันไม่ให้แสดงรายการ ดังนี้

1. ไม่แสดงมูลค่า หนี้สิน/ ค่าใช้จ่ายต่ำเกินไป

2. ไม่แสดงมูลค่า สินทรัพย์/ รายได้สูงเกินไป

ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าบริษัทที่เลือกปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เพราะต้องการปฏิบัติตามหลักความระมัดระวัง (Conservatism Approach) เพื่อต้องการแสดงรายการค่าใช้จ่ายที่สม่าเสมอเพราะมีการตั้งสำรองค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงานไว้อย่างสม่าเสมอ ไม่รับรู้ค่าใช้จ่ายเพียงก้อนใหญ่ก้อนเดียวเมื่อเกิดเหตุการณ์

การเปรียบเทียบต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost-benefit assessment)

1. ต้นทุนในการจัดทำรายงานทางการเงิน (Production costs)

2. ความเสียเปรียบในการแข่งขัน (Competitive disadvantages)

3. ต้นทุนในการไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับ (Non-compliance cost and litigation cost)

4. การสร้างภาพลักษณ์ที่ดี (Public relations)

วรศักดิ์ ทูมมานนท์ และวิภาดา ดันติประภา (2554) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชี 2554 หลังจากศึกษาพบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่เลือกที่จะปรับค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงานกับกำไรสะสม ณ วันต้นงวด (1 มกราคม 2554) มากที่สุด รองลงมาคือวิธีรับรู้ค่าใช้จ่ายเป็นวิธีเส้นตรงภายใน 5 ปี ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าแม้ผู้ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานเฉพาะกิจการในตลาดหลักทรัพย์ ผู้วิจัยเห็นว่ายังไม่มีผู้ศึกษาถึงบริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์กับมาตรฐานฉบับนี้ จึงเป็นที่มาของงานวิจัยฉบับนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะหรือบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์ ทั้งที่ไม่อยู่ในบังคับให้ต้องปฏิบัติตาม โดยกำหนดวิธีการดำเนินการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มที่ใช้ในการศึกษา
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. วิธีการแจกแบบสอบถาม
7. การประมวลผลข้อมูล
8. เทคนิคการแปลความหมาย
9. การวิเคราะห์ข้อมูล
10. การทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ความถี่ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

ประชากรและกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทที่ดำเนินธุรกิจในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นบริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์และเกินกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ จำนวน 514 บริษัท และแยกกลุ่มอุตสาหกรรมได้เป็น 7 อุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรมเว็บไซต์, 2557) สาเหตุที่เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร เนื่องจากมีจำนวนของบริษัทที่แน่นอน เพื่อนำค่าที่แน่นอนนั้นมาหาจำนวนของกลุ่มตัวอย่างได้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกขนาดตัวอย่าง จะใช้วิธีของ Yamane (1973) โดยกำหนดค่าคลาดเคลื่อนที่ 10% และระดับความเชื่อมั่นที่ 90% โดยจะได้ขนาดตัวอย่างที่ต้องการขั้นต่ำ 113 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ในการเก็บข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยให้ผู้บริหารของกิจการ ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน, สมุหบัญชี และระดับหัวหน้าแผนกบัญชีขึ้นไป ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม เนื่องจากผู้บริหารระดับหัวหน้างานขึ้นไปเป็นระดับบริหารของแผนกบัญชีจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือให้ข้อมูลกับเจ้าของกิจการในการเลือกปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีหรือนโยบายบัญชีใด ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรให้ระดับหัวหน้างานของฝ่ายบัญชีเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์แบบในการนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ดีที่สุด โดยแจกแบบสอบถามให้บริษัทละ 1 แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 514 บริษัท สุ่มเลือกแบบไม่เจาะจงทั้งสิ้นจำนวน 113 บริษัท

$$\text{สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาขนาดตัวอย่าง คือ } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$\begin{aligned} E \text{ คือ ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นในรูปของสัดส่วนจากสูตรแทนค่าในสูตรจะได้} \\ &= \frac{514}{1 + 514 (0.10)^2} \\ &= 113 \text{ ตัวอย่าง} \end{aligned}$$

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมีกระบวนการคิดและมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถาม และกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย
2. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสารและบทความและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และประโยชน์ของงานวิจัย
4. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดและทำการตรวจสอบเครื่องมือและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบเนื้อหาและการใช้ภาษาในการสื่อสาร
5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Pre Test) กับกลุ่มประชากร จำนวน 30 ฉบับ

6. นำแบบสอบถามไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
7. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามบางข้อก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการส่งแบบสอบถามไปทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ของบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และกรไปแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2557-5 เมษายน พ.ศ. 2557 รวมระยะเวลา 30 วัน ซึ่งข้อมูลที่ศึกษาประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้แก่ ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบโดยกลุ่มตัวอย่างคือบริษัทต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี จำนวน 113 ชุด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ทำการกรอกด้วยตนเอง และผู้วิจัยทำการรวบรวมแบบสอบถามและนำมาลงรหัส หลังจากนั้นจึงนำเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำหรับงานวิจัย SPSS

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการรวบรวมข้อมูลจากการอ่านบทความ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้นโยบายบัญชี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิด รวมทั้งข้อมูลและวิธีการจัดทำแบบสอบถาม เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ซึ่งจะนำไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการส่งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แจกด้วยตนเอง โดยกลุ่มตัวอย่างในที่นี้คือ บริษัทต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครจังหวัดชลบุรี รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 113 บริษัท

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยข้อมูลคำถามสามส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประเภทของอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 2 คำถามว่าบริษัทของท่านได้นำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติหรือไม่ คำตอบมี 2 คำตอบ คือ ปฏิบัติ กับ ไม่ปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 คือคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง
ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

วิธีการแจกแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยใช้วิธีติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของกรมอุตสาหกรมมตะนคร เพื่อขอที่อยู่และ
รายชื่อผู้ติดต่อของแต่ละบริษัท รวมทั้งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อที่จะนำส่ง
แบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามทั้งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

ในการแจกแบบสอบถามทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยเริ่มส่งตั้งแต่วันที่ 25
กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557-30 เมษายน พ.ศ. 2557 ได้ผลตอบกลับมาทั้งสิ้นเพียง 19 ชุด จากจดหมาย
อิเล็กทรอนิกส์ ที่ส่งไปทั้งสิ้น 100 จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19 ของแบบสอบถามที่
ส่งไป

3. นำแบบสอบถามไปแจกด้วยตัวเองที่หน้าบริษัท โดยผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
แบบไม่เจาะจงบริษัท โดยตัดบริษัทที่ได้ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ไปแล้วออกเพื่อป้องกันความ
ซ้ำซ้อนของข้อมูล แล้วนำแบบสอบถามไปแจกด้วยตนเอง โดยทำจดหมายปะหน้าของ
แบบสอบถาม เรียนผู้จัดการบัญชีของแต่ละบริษัท โดยแจกแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 120 บริษัท ใน
ครั้งแรกได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 55 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45.83 ของแบบสอบถามที่
ส่งไป ซึ่งยังไม่เพียงพอกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการ ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 2 โดย
ไม่รวมบริษัทที่ส่งไปแล้วทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และบริษัทที่ได้แจกแบบสอบถามครั้งแรก
โดยครั้งที่ 2 นี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกเพิ่มอีก 70 ชุด ในครั้งนี้ก่อนที่ผู้วิจัยจะไปเก็บ
แบบสอบถามได้โทรสอบถามกับบริษัทต่าง ๆ ที่นำแบบสอบถามไปแจกก่อนที่จะเข้าไปเก็บทำให้
ได้รับแบบสอบถามกลับมาในจำนวนที่มากกว่าครั้งแรก โดยได้รับการตอบกลับมาทั้งสิ้น 47 ชุด
ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 67.14

4. ผู้สอบประเมินแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ โดย
แบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับมาทั้งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการแจกด้วยตนเองทั้ง 2 ครั้ง
รวมทั้งสิ้น 121 ชุด โดยผู้วิจัยได้ตัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก จนเหลือทั้งสิ้น 113 ชุด และนำไป
วิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์

การประมวลผลข้อมูล

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความเรียบร้อยและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และจัดเรียงแบบสอบถามเพื่อลงรหัส
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อย มาลงรหัสที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า สำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มคำตอบแล้วจึงนับคะแนนใส่รหัส
3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้ว ได้นำมาบันทึกเพิ่มข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อทำการประมวลผล โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences)

เกณฑ์การแปลค่าความหมาย

การแปลค่ามาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert) การใช้มาตราวัดแบบสเคิร์ท ที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์ในการประเมินค่าคะแนนที่ได้จากคำตอบตามสัดส่วนการประมาณ โดยมีระดับการตัดข้อมูลเป็นแบบมาตราวัดอันตรภาค หรือช่วง (Interval scale) ที่มีคำถามเชิงนิยามหรือความหมายในเชิงบวก (Positive) โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{Interval (I)} = \frac{\text{Rang(R)}}{\text{Class(C)}}$$

$$\text{ให้ R แทน คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด} = 5-1$$

$$\text{C แทน จำนวนชั้น} = 5$$

แทนค่าตัวแปรในสูตรดังนี้

$$\text{Interval (I)} = \frac{(5-1)}{5} = 0.80$$

ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
ระดับคะแนน 5	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับคะแนน 4	เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน 3	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับคะแนน 2	เห็นด้วยน้อย
ระดับคะแนน 1	เห็นด้วยน้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายนั้น แปลความหมายจากค่าเฉลี่ย 5 ระดับ

ระดับคะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยวิธีการวัดความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามตามแนวคิดของครอนบัท (Cronbach Alpha Formula) (เพ็ญแข แสงแก้ว, 2541) โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม เป็นผู้ทำบัญชีของบริษัทต่าง ๆ ที่อยู่นอกนิคมอมตะนครจังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน

วิเคราะห์ค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยถ้าแบบสอบถามมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่า มีความน่าเชื่อถือระดับสูง และจะต้องมีค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามให้มากกว่า 0.70 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546)

ผลการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือว่ามีความน่าเชื่อถือในระดับสูงมีค่าการทดสอบที่ 0.8893 จึงสามารถนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด มาประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยผู้วิจัยเลือกใช้โปรแกรม SPSS โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนที่ 1 และข้อมูลส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสำรวจว่าบริษัทนั้น ๆ ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency)
2. ข้อมูลส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic regression analysis) วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม Y (ADOPT) กับตัวแปรอิสระ X (ปัจจัย)

$$\text{ADOPT} = \beta_0 + \beta_1 \text{MSET}_1 + \beta_2 \text{NOEMP}_2 + \beta_3 \text{OR}_3 + \beta_4 \text{RETIRE}_4 + \beta_5 \text{EDC LEV}_5 + \beta_6 \text{TYPE}_6 + \beta_7 \text{AUDIT FIRM}_7 + \beta_8 \text{PO CSR}_8 + \beta_9 \text{IMP MANA}_9 + \beta_{10}$$

ตัวแปรและการวัดค่าตัวแปร

ADOPT คือ ตัวแปรตาม (Y) ในที่นี้คือ การนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ โดยที่แทนค่าในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ให้ 1 คือ การนำมาตรฐานฉบับ 19 มาถือปฏิบัติ และ 0 คือ การไม่นำมาตรฐานฉบับ 19 มาถือปฏิบัติ

MSET₁ คือ ตัวแปรอิสระตัวที่ 1 ในที่นี้คือ การมีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ การแทนค่าในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ การมีบริษัทแม่อยู่ในตลาด แทนค่าเป็น 1 ไม่มีแทนค่าเป็น 0

NOEMP₂ คือ ตัวแปรอิสระตัวที่ 2 ในที่นี้คือ จำนวนพนักงาน การแทนค่าในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ

อายุ ต่ำกว่า 25 ปี	แทนค่าเป็น 1
อายุ 25-35 ปี	แทนค่าเป็น 2
อายุ 36-45 ปี	แทนค่าเป็น 3
อายุ 46-55 ปี	แทนค่าเป็น 4
อายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไป	แทนค่าเป็น 5

OR₃ คือ ตัวแปรอิสระตัวที่ 3 ในที่นี้คือ เพื่อผลการดำเนินงานของกิจการ การแทนค่าในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ

กำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นระดับคะแนนเรียงจากน้อยไปหา มากโดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 5
เห็นด้วย	ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 4
ไม่แน่ใจ	ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 3
ไม่แน่ใจ	ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 1

RETIRE₄ คือ ตัวแปรอิสระตัวที่ 4 ในที่นี้คือ นโยบายเกษียณอายุ การแทนค่าในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ

กำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นระดับคะแนนเรียงจากน้อยไปหา มากโดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 5
เห็นด้วย	ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 4

ไม่แน่ใจ ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 3

ไม่แน่ใจ ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 3

ไม่เห็นด้วย ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 2

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 1

EDC LEV₅ คือ ตัวแปรอิสระตัวที่ 5 ในที่นี้คือ ระดับการศึกษาของผู้บริหาร

การแทนค่าใน โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ

มัธยมศึกษา/ ปวช. แทนค่าเป็น 1

ปวส./ อนุปริญญา แทนค่าเป็น 2

ปริญญาตรี แทนค่าเป็น 3

ปริญญาโท แทนค่าเป็น 4

ปริญญาเอก แทนค่าเป็น 5

TYPE₆ คือ ตัวแปรอิสระตัวที่ 6 ในที่นี้คือ ประเภทของอุตสาหกรรม

การแทนค่าใน โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ

กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม แทนค่าเป็น 1

กลุ่มธุรกิจบริการ แทนค่าเป็น 2

กลุ่มสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร แทนค่าเป็น 3

กลุ่มสินค้าอุปโภค บริโภค แทนค่าเป็น 4

Other แทนค่าเป็น 5

AUDIT FIRM₇ คือ ตัวแปรอิสระตัวที่ 7 ในที่นี้คือ Audit firm size

การแทนค่าใน โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ Non Big Four Firm แทนค่าเป็น 0 Big

Four Firm แทนค่าเป็น 1

PO CSR₈ คือ ตัวแปรอิสระตัวที่ 8 ในที่นี้คือ นโยบาย CSR

การแทนค่าใน โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ

กำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็น SCALE และให้ระดับคะแนน เรียงจากน้อยไปหามากโดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 5

เห็นด้วย ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 4

ไม่แน่ใจ ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 3

ไม่แน่ใจ ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 3

ไม่เห็นด้วย ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 2

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 1

IMP MANA, คือ ตัวแปรอิสระตัวที่ 9 ในที่นี้คือ การให้ความสำคัญของผู้บริหาร
การแทนค่าในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ

กำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็น SCALE และให้ระดับคะแนน
เรียงจากน้อยไปหามากโดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 5

เห็นด้วย ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 4

ไม่แน่ใจ ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 3

ไม่แน่ใจ ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 3

ไม่เห็นด้วย ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 2

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ระดับคะแนน เท่ากับ 1

3. ข้อมูลส่วนที่ 3 นำข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การตัดสินใจนำมามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาถือปฏิบัติ โดยใช้หลักการของลิเคิร์ต (แบบสอบถาม
ตอนที่ 3) มากำหนดการประเมินค่าคำตอบในแต่ละข้อคำถามดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนนเท่ากับ 5

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย เห็นด้วย ให้คะแนนเท่ากับ 4

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ไม่แน่ใจ ให้คะแนนเท่ากับ 3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ไม่เห็นด้วย ให้คะแนนเท่ากับ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนนเท่ากับ 1

วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เป็นรายชื่อ การแปลความหมาย กำหนดเกณฑ์การแบ่ง
ช่วงคะแนนจากจำนวนระดับชั้นเท่ากับ 5 ชั้นคำนวณจากสูตรดังนี้

$$\frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนระดับชั้น}} = \frac{(5-1)}{5} = 0.80$$

ในแต่ละช่วงคะแนนระดับชั้นจะเท่ากับ 0.80 คิดเป็นเกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนในแต่ละ
ระดับชั้น ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาถือปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาถือปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาถือปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาถือปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาถือปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square) สำหรับสมมติฐาน รวมทั้งนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอื่น ๆ รวมทั้งข้อเสนอแนะ มารวบรวมและสรุปประเด็นที่สำคัญ

การทดสอบสมมติฐาน

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ โดยมีสมมติฐานของงานวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1

HR_{วิจัย1}: บริษัทที่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 2

HR_{วิจัย2}: จำนวนพนักงานส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 3

HR_{วิจัย3}: ผลการดำเนินงานของกิจการส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 4

HR_{วิจัย4}: นโยบายเกื้อหนุนอายุพนักงานส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

HR_{วิจัย5}: ระดับการศึกษาของผู้บริหารส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 6

HR_{ชช6}: ประเภทของอุตสาหกรรมส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 7

HR_{ชช7}: Audit firm ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 8

HR_{ชช8}: นโยบาย CSR (พนักงาน) ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 9

HR_{ชช9}: การให้ความสำคัญของผู้บริหารส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติเชิงปริมาณหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรที่กำหนดโดยสถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว ที่ระดับนัยสำคัญ α (อัลฟา) เท่ากับ .05 ถ้าค่านัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า .05 จะปฏิเสธสมมติฐานที่ H_0 และยอมรับสมมติฐานที่ H_1 หรือเกิดนัยสำคัญทางสถิติ (Sig.) ถ้าค่านัยสำคัญที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า .05 จะยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 หรือไม่เกิดนัยสำคัญทางสถิติ (ไม่ Sig.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงาน มาถือปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่ทำงานในระดับหัวหน้างานขึ้นไปของแผนกบัญชีของบริษัทต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครจังหวัดชลบุรี โดยเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน 2557 จำนวน 113 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา
3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยระดับ (Mean)
SD	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R)
R^2	แทน ประสิทธิภาพในการทำนาย (R Square)
H_0	แทน สมมติฐานหลัก (Null hypothesis)
H_1	แทน สมมติฐานรอง (Alternative hypothesis)
P value หรือ Sig.	แทน ความน่าจะเป็นสำหรับนอกค่านัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
S.E.	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (Standard error of the estimate)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- ส่วนที่ 1. คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประเภทของอุตสาหกรรม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของบริษัทผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้บริษัทเลือกปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน
- ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประเภทของอุตสาหกรรม

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	14	12.40
หญิง	99	87.60
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายโดยเพศหญิงเท่ากับร้อยละ 87.60 ส่วนเพศชายเท่ากับร้อยละ 12.40

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	6	5.30
25-35 ปี	56	49.60
36-45 ปี	37	32.70
46-55 ปี	14	12.40
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	-	0.00
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.60 รองลงมาอายุ 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.70 อายุ 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.40 และอายุช่วงต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการศึกษาสูงสุด

การศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา/ ปวช.	0	0.00
ปวส./อนุปริญญา	1	0.90
ปริญญาตรี	90	79.60
ปริญญาโท	22	19.50
ปริญญาเอก	0	0.00
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.60 รองลงมาการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 19.50 และการศึกษาระดับ ปวส./อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 0.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งงานของท่านในปัจจุบัน

ตำแหน่งงานของท่านในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
Manager	48	42.50
Supervisor	11	9.70
Senior	9	8.00
Assistant	24	21.20
Other	21	18.60
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตำแหน่ง Manager คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมา Assistant คิดเป็นร้อยละ 21.20 ตำแหน่ง Other คิดเป็นร้อยละ 18.60 และตำแหน่ง Supervisor คิดเป็นร้อยละ 9.70 และตำแหน่ง Senior คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ทำงานในการทำงานด้านบัญชี

ประสบการณ์ทำงานในการทำงานด้านบัญชี	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	19	16.80
5-10 ปี	29	25.70
11-15 ปี	31	27.40
16-20 ปี	24	21.20
Other	10	8.80
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประสบการณ์ทำงานในการทำงานด้านบัญชี 11-15 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.40 รองลงมา มีประสบการณ์ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.70 ประสบการณ์ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.20 ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.80 และประสบการณ์อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมีใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพ บัญชีหรือไม่

มีใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพ บัญชีหรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	52	46.00
มี	61	54.00
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพบัญชีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมาไม่มีใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพบัญชี คิดเป็นร้อยละ 46.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาก่อนหรือไม่

ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคย ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับ ร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาก่อนหรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	64	56.60
เคย	49	43.40
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคย อบรม ม.19 คือ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านไม่เคยได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.60 รองลงมาเคย คือ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 คิดเป็นร้อยละ 43.40 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 คำถามว่าบริษัทของท่านได้นำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติหรือไม่

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจของบริษัทที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบัน

ประเภทธุรกิจของบริษัทที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	87	77.00
กลุ่มธุรกิจบริการ	11	9.70
กลุ่มสินค้าเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	2	1.80
กลุ่มสินค้าอุปโภค บริโภค	3	2.70
อื่น ๆ	10	8.80
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเภทธุรกิจของบริษัทที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบันกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.00 รองลงมาคือ กลุ่มธุรกิจบริการ คิดเป็นร้อยละ 9.70 ประเภทธุรกิจของบริษัทอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.80 ประเภทธุรกิจของบริษัทกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค คิดเป็นร้อยละ 2.70 และกลุ่มสินค้าเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารคิดเป็นร้อยละ 1.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนพนักงานในบริษัทของท่าน

จำนวนพนักงานในบริษัท	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 300 คน	76	67.30
301-600 คน	13	11.50
601-900 คน	5	4.40
901-1,000 คน	6	5.30
อื่น ๆ	13	11.50
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในบริษัทน้อยกว่า 300 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.30 รองลงมาคือ มีจำนวนพนักงานในบริษัท 301-600 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 จำนวนพนักงานในบริษัท 901-1,000 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 จำนวนพนักงานในบริษัท 601-900 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบริษัทของท่านมีบริษัทแม่จดทะเบียน อยู่ในตลาดหลักทรัพย์หรือไม่

บริษัทของท่านมีบริษัทแม่ จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
มี	17	15.00
ไม่มี	96	85.00
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีบริษัทแม่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาคือ มีบริษัทแม่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสำนักงานสอบบัญชีที่ท่านใช้บริการ
อยู่ในปัจจุบัน

สำนักงานสอบบัญชีที่ท่านใช้บริการ อยู่ในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
สำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big Four Firms ในประเทศไทย	32	28.30
สำนักงานสอบบัญชีที่ไม่ใช่ Big Four Firms ในประเทศไทย	81	71.70
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้บริการสำนักงานสอบบัญชีที่ไม่ใช่ Big Four Firms ในประเทศไทยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.70 รองลงมาคือ มีสำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big Four Firms ในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 28.3ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big Four
Firm ในประเทศไทย ที่ท่านใช้บริการอยู่ในปัจจุบัน

สำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big Four Firm ในประเทศไทย ที่ท่านใช้บริการอยู่ในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
PricewaterhouseCoopers ABAS Ltd.	7	6.20
Ernst & Young Office Limited	15	13.30
KPMG Poomchai Audit Ltd.	9	8.00
Deloitte Touche Tohmatsu Jayos Audit Co., Ltd.	1	0.90
ไม่มี	81	71.70
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ใช้สำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big Four Firm มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.70 รองลงมาคือ ใช้สำนักงานบัญชีที่เป็น Big Four Firm คือ Ernst & Young Office Limited คิดเป็นร้อยละ 13.30 สำนักงานสอบบัญชีที่เป็น KPMG Poomchai

Audit Ltd. คิดเป็นร้อยละ 8.00 สำนักงานสอบบัญชีที่เป็น PricewaterhouseCoopers ABAS Ltd. คิดเป็นร้อยละ 6.20, และสำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Deloitte Touche Tohmatsu Jaiyos Audit Co., Ltd คิดเป็นร้อยละ 0.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุงานของบริษัทที่ทำงานอยู่ใน ปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้วกี่ปี

บริษัทที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน เปิดดำเนินการมาแล้วกี่ปี	จำนวน	ร้อยละ
1-5 ปี	40	35.40
6-10 ปี	21	18.60
11-15 ปี	18	15.90
16-20 ปี	11	9.70
มากกว่า 20 ปี	23	20.40
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่เปิดดำเนินการมาแล้ว ส่วนใหญ่ 1-5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.40 รองลงมา คือ บริษัทที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันเปิดดำเนินการ มาแล้ว มากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.40 บริษัทที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้ว 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.60 บริษัทที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้ว 11-15 ปี คิดเป็น ร้อยละ 15.90 บริษัทที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้ว 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบริษัทของท่านมีการนำมามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้หรือไม่

บริษัทของท่านมีการนำมามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	85	75.20
ไม่ใช่	28	24.80
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นำมามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้หรือไม่ พบว่า ใ้ช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.20 รองลงมา คือ บริษัทไม่ใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้ คิดเป็นร้อยละ 24.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบริษัทของท่านมีแผนกบัญชีปิดบัญชีของบริษัทเองหรือจ้างสำนักงานบัญชีปิดบัญชี

บริษัทของท่านมีแผนกบัญชีปิดบัญชีของบริษัทเองหรือจ้างสำนักงานบัญชีปิดบัญชี	จำนวน	ร้อยละ
มีแผนกบัญชี	94	83.20
จ้างสำนักงานบัญชี	19	16.80
รวม	113	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแผนกบัญชีปิดบัญชีของบริษัทเองหรือจ้างสำนักงานบัญชีปิดบัญชี พบว่า ส่วนใหญ่มีแผนกบัญชี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.20 รองลงมา คือ จ้างสำนักงานบัญชี คิดเป็นร้อยละ 16.80 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติโดยรวมผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4-16

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติในภาพรวม

ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19	ความคิดเห็น			
	\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
ปัจจัยด้านผลการดำเนินงานของกิจการ	3.55	0.525	เห็นด้วย	4
ปัจจัยด้านนโยบายเกษียณอายุ	3.62	0.622	เห็นด้วย	3
ปัจจัยด้านนโยบาย CSR ที่เกี่ยวกับพนักงาน	3.65	0.507	เห็นด้วย	2
ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร	3.80	0.628	เห็นด้วย	1
รวม	3.65	0.345	เห็นด้วย	

จากตารางที่ 18 พบว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.65$)

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อันดับหนึ่งคือ ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.80$) อันดับสองคือ ปัจจัยด้านนโยบาย CSR ที่เกี่ยวกับพนักงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.65$) อันดับสามคือ ปัจจัยด้านนโยบายเกษียณอายุ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.62$) และอันดับสี่คือ ปัจจัยด้านผลการดำเนินงานของกิจการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.55$) ตามลำดับ

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านผลการดำเนินงานของกิจการ

ลำดับ	ปัจจัยด้านผลการดำเนินงานของกิจการ	ความคิดเห็น			ลำดับ
		\bar{X}	SD	แปลผล	
1	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการนำมาตรฐานฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติทำให้บริษัทของท่านมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น	3.62	1.08	เห็นด้วย	3
2	ผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะเลือกนโยบายบัญชีที่ทำให้กำไรมีความสม่ำเสมอ	3.96	0.755	เห็นด้วย	1
3	เมื่องบการเงินถูกนำมาเป็นเครื่องมือในการวัดผลการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารดังนั้นผู้บริหารจึงมีแนวโน้มเลือกนโยบายบัญชีที่เอื้อประโยชน์ให้ตนเองมาถือปฏิบัติ	3.32	1.04	ไม่แน่ใจ	4
4	ท่านคิดว่าการที่บริษัทบันทึกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานในครั้งเดียวที่มีการจ่ายชำระทำให้งบการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทเกิดความไม่สม่ำเสมอ	3.96	0.817	เห็นด้วย	2
5	ถ้าบริษัทนำผลตอบแทนของพนักงานมาผูกติดกับผลการดำเนินงานของบริษัทจะทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทดีขึ้น	2.91	0.892	ไม่แน่ใจ	5
รวม		3.55	0.526	เห็นด้วย	

จากตารางที่ 19 พบว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านผลการดำเนินงานของกิจการ ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.55$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง คือ ผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะเลือกนโยบายบัญชีที่ทำให้กำไรมีความสม่ำเสมอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.96$) อันดับสอง คือ การที่บริษัทบันทึกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานในครั้งเดียวที่มีการจ่ายชำระทำให้งบการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทเกิด

- ความไม่สม่ำเสมอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.96$) อันดับสาม คือ เห็นด้วยหรือไม่ว่าการนำมาตรฐานฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติทำให้บริษัทของท่านมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.62$) อันดับสี่ คือ เมื่อขบวนการเงินถูกนำมาเป็นเครื่องมือในการวัดผลการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารดังนั้นผู้บริหารจึงมีแนวโน้มเลือกนโยบายบัญชีที่เอื้อประโยชน์ให้ตนเองมาถือปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านนโยบายเกษียณอายุ

ลำดับ	ปัจจัยด้านนโยบายเกษียณอายุ	ความคิดเห็น			ลำดับ
		\bar{X}	SD	แปลผล	
1	ท่านเห็นด้วยกับการที่บริษัทมีการตั้งสำรองผลประโยชน์พนักงานหลังจากออกจากงานเป็นเหตุจูงใจให้พนักงานทำงานกับบริษัทจนกระทั่งเกษียณอายุ	3.91	0.978	เห็นด้วย	1
2	บริษัทให้ความสำคัญกับพนักงานมักจะนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ	3.77	0.768	เห็นด้วย	2
3	ถ้าบริษัทที่ท่านทำงานอยู่มีนโยบายจ่ายรางวัลหรือผลตอบแทนระยะยาวให้กับพนักงานหลังจากออกจากงานจะทำให้ไม่มีปัญหาเรื่องอัตราการลาออก	3.73	0.835	เห็นด้วย	3
4	บริษัทของท่านมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสรรหาพนักงานต่ำลงเมื่อนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ	3.13	0.940	ไม่แน่ใจ	5
5	บริษัทที่นำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติจะมีพนักงานที่มีอายุงานนานมากกว่าบริษัทที่ไม่นำมาตรฐานฉบับนี้มาถือปฏิบัติ	3.56	0.865	เห็นด้วย	4
	รวม	3.62	0.623	เห็นด้วย	

จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ปัจจัยด้านนโยบายเกษียณอายุ ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง คือ เห็นด้วยกับการที่บริษัทมีการตั้งสำรองผลประโยชน์พนักงานหลังจากออกจากงาน เป็นเหตุจูงใจให้พนักงานทำงานกับบริษัทจนกระทั่งเกษียณอายุ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.91$) อันดับสอง คือ บริษัทที่ให้ความสำคัญกับพนักงานมักจะนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.77$) อันดับสาม คือ ถ้าบริษัทที่ท่านทำงานอยู่มีนโยบายจ่ายรางวัลหรือผลตอบแทนระยะยาวให้กับพนักงานหลังจากออกจากงานจะทำให้ไม่มีปัญหาเรื่องอัตราการลาออก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.73$) อันดับสี่ คือ บริษัทที่นำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติจะมีพนักงานที่มีอายุงานนานมากกว่าบริษัทที่ไม่นำมาตราฐานฉบับนี้มาถือปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านนโยบาย CSR ที่เกี่ยวกับพนักงาน

ลำดับ	ปัจจัยด้านนโยบาย CSR ที่เกี่ยวกับพนักงาน	ความคิดเห็น			
		\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
1	บริษัทตระหนักถึงความสำคัญของพนักงานดังนั้นการทำ CSR ให้กับบุคคลภายในนั้นก็คือพนักงาน บริษัทควรมีค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ดีและเหมาะสมกับพนักงาน	4.13	0.701	เห็นด้วย	1
2	บริษัทควรลงทุนในกิจกรรมที่มีประโยชน์และคุ้มค่ากับพนักงานมากที่สุด และกรณีมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติก็ถือเป็นสวัสดิการที่ดี	3.93	0.741	เห็นด้วย	2

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยด้านนโยบาย CSR ที่เกี่ยวกับพนักงาน	ความคิดเห็น			
		\bar{X}	SD	แปลผล	ลำดับ
3	บริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่ จะไม่มีนโยบายเกี่ยวกับ CSR	3.24	0.782	ไม่แน่ใจ	4
4	นโยบาย CSR จะทำให้พนักงานทำงานกับบริษัท นั้น ๆ ได้นานกว่าบริษัทที่ไม่มีนโยบายเกี่ยวกับ CSR	3.33	0.881	ไม่แน่ใจ	3
รวม		3.65	0.507	เห็นด้วย	

จากตารางที่ 21 พบว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านนโยบาย CSR ที่เกี่ยวกับพนักงาน ในภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง คือ บริษัทตระหนักถึงความสำคัญของพนักงานดังนั้นการทำ CSR ให้กับบุคคลภายในนั้นก็คือพนักงาน บริษัทควรมีค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ดีและเหมาะสมกับพนักงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.13$) อันดับสอง คือ บริษัทควรลงทุนในกิจกรรมที่มีประโยชน์และคุ้มค่ากับพนักงานมากที่สุด และการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติก็ถือเป็นสวัสดิการที่ดีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.93$) อันดับสาม คือ นโยบาย CSR จะทำให้พนักงานทำงานกับบริษัทนั้น ๆ ได้นานกว่าบริษัทที่ไม่มีนโยบายเกี่ยวกับ CSR มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.33$) อันดับสี่ คือ บริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่จะไม่มีนโยบายเกี่ยวกับ CSR มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ทำให้เลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร

ลำดับ	ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร	ความคิดเห็น			ลำดับ
		\bar{X}	SD	แปลผล	
1	ผู้บริหารเล็งเห็นประโยชน์การนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ	3.58	0.799	เห็นด้วย	2
2	ผู้บริหารให้ความสำคัญกับนโยบายการจัดสวัสดิการด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเงินเดือนให้กับพนักงาน	4.02	0.681	เห็นด้วย	1
รวม		3.80	.628	เห็นด้วย	

จากตารางที่ 22 พบว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับนโยบายการจัดสวัสดิการด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเงินเดือนให้กับพนักงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 4.02$) อันดับสองคือ ผู้บริหารเล็งเห็นประโยชน์การนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.58$) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ โดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลายตัวใช้การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic regression analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

และตัวแปรตามในรูปของสมการถดถอยโลจิสติก เพื่อที่จะนำสมการนั้นมาพยากรณ์
ค่าตัวแปรอิสระ ดังนี้

$$\text{ADOPT} = \beta_0 + \beta_1 \text{MSET}_1 + \beta_2 \text{NOEMP}_2 + \beta_3 \text{OR}_1 + \beta_4 \text{RETIRE}_4 + \beta_5 \text{EDC LEV}_5 + \beta_6 \text{TYPE}_6 + \beta_7 \text{AUDIT FIRM}_7 + \beta_8 \text{PO CSR}_8 + \beta_9 \text{IMP MANA}_9 + \beta_{10}$$

ในการวิเคราะห์กำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95% หรือกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติ
(α) ที่ระดับ .05 โดยพิจารณาเงื่อนไขการยอมรับ หรือปฏิเสธ สมมติฐานดังนี้

1. หากค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากโปรแกรม มีค่ามากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทาง
สถิติ (α) จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0)

2. หากค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากโปรแกรม มีค่าน้อยกว่า ค่าระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติ (α) จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1)

สมมติฐานที่ 1 บริษัทที่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ส่งผลต่อการนำมาตรา
ฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

H_0 : บริษัทที่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการนำมาตรา
ฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

H_1 : บริษัทที่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์ต่อการนำมาตรา
ฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 2 จำนวนพนักงานส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง
ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

H_0 : จำนวนพนักงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง
ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

H_1 : จำนวนพนักงานมีความสัมพันธ์ต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง
ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 3 ผลการดำเนินงานของกิจการส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19
เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

H_0 : ผลการดำเนินงานของกิจการไม่มีความสัมพันธ์ต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19
เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

H_1 : ผลการดำเนินงานของกิจการมีความสัมพันธ์ต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19
เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

สมมติฐานที่ 9 การให้ความสำคัญของผู้บริหารส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

H_0 : การให้ความสำคัญของผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์ต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

H_1 : การให้ความสำคัญของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

วิเคราะห์ความถดถอยเพื่อสร้างสมการวิเคราะห์

ตัวแปรอิสระ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ทั้ง 9 ปัจจัย อันได้แก่ มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ จำนวนพนักงานเพื่อผลการดำเนินงานของกิจการ นโยบายเกษียณอายุ ระดับการศึกษาของผู้บริหาร ประเภทของอุตสาหกรรม Audit firm size นโยบาย CSR และการให้ความสำคัญของผู้บริหาร

ตัวแปรตาม: การนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ

การวิเคราะห์ว่าตัวแปรทั้ง 9 ปัจจัย มีอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Logistic Regression Analysis โดยตั้งสมมติฐานทดสอบคือ

H_0 : ตัวแปรอิสระอย่างน้อยปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้

H_1 : ตัวแปรอิสระอย่างน้อยปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งที่สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Regression

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	P-Value
1	Regression	1.246	2	.623	3.458	.035*
	Residual	19.816	110	.180		
	Total	21.062	112			

หมายเหตุ: * Significant at .05

จากตารางที่ 22 สามารถอธิบายความหมายของค่าในตารางดังต่อไปนี้

$H_0 : P = 0$ ตัวแปรอิสระทุกตัวไม่สามารถนำมาพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจได้

$H_1 : P \neq 0$ ตัวแปรอิสระบางตัวสามารถนำไปใช้พยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจได้

P (ความน่าจะเป็น) ที่ได้จากการคำนวณ = .035, ในกรณีนี้กำหนดให้ α (ระดับนัยสำคัญ) = .05 ดังนั้นค่า P น้อยกว่า ค่า α (เท่ากับ Sig.) จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

ผลการวิเคราะห์ว่าตัวแปรอิสระอย่างน้อยปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งที่สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Regression โดยใช้การพิจารณาค่า F-test ในตารางพบว่า มีค่า F เท่ากับ 3.458 และค่า P-Value เท่ากับ .035 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งใน 9 ด้าน ได้แก่ มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ จำนวนพนักงานเพื่อผลการดำเนินงานของกิจการ นโยบายเกษียณอายุ ระดับการศึกษาของผู้บริหาร ประเภทของอุตสาหกรรม Audit firm size นโยบาย CSR และการให้ความสำคัญของผู้บริหาร อย่างน้อย 1 ปัจจัย สามารถอธิบายการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้นำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 สัมพันธ์กับตัวแปรมีการให้ความสำคัญของผู้บริหารในรูปแบบเชิงเส้น

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

ตัวแปร	Expected	B	S E	Wald	df	Exp(B)	Sig
ระดับการศึกษา	+	-.015	.591	.001	1	.985	.980
ประเภทของอุตสาหกรรม	+	-.094	.194	.236	1	.910	.627
จำนวนพนักงาน	+	.255	.210	1.47	1	1.29	.225
มีบริษัทแม่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์	+	1.56	1.089	2.06	1	4.788	.151
Audit firm size	+	-.117	.188	.386	1	.890	.534
ผลการดำเนินงาน	+	.348	.367	.898	1	1.41	.343
นโยบายเกษียณอายุ	+	-.073	.356	.043	1	.929	.837
นโยบาย CSR (พนักงาน)	+	.099	.374	.070	1	1.104	.791
การให้ความสำคัญของผู้บริหาร(1)	+	.786	.402	3.830	1	2.19	.050
Constant		138	3.313	.002	1	1.148	.967

Chi-square (Omnibus Tests of Model coefficients) Model = 11.306 , df= 8 , sig = .185

Chi-square (Hosmer and Lemeshow Test) = 5.05 , df = 8 , sig = .752

-2 Log likelihood = 115.729 , Cox & Snell R² = .095 , Pseudo R² (Nagelkerke R²) = .141

จากตารางที่ 24 สมการถดถอยโลจิสติกส์ สามารถอธิบายความหมายของผลลัพธ์ ได้
ดังนี้

ผลลัพธ์	ความหมาย
Chi-Square (Model coefficient)	ค่า Chi-Square เป็น 11.306 และค่า Significance = 0.185 ซึ่ง > 0.05 จึงสรุปได้ว่า Model มีความเหมาะสม
Chi-Square (Hosmer and Leme show Test)	ค่า Chi-Square เป็น 5.05 และค่า Significance = 0.752 ซึ่ง > 0.05 จึงสรุปได้ว่า Model มีความเหมาะสม.
-2 Log likelihood	เป็นการทดสอบความเหมาะสมของ Model (Goodness of fit) นั่นคือ -2 Log Likelihood (-2LL) มีค่าเท่ากับ 115.229
Cox& Snell R ²	ค่า Cox& Snell R ² = 0.095
R ²	สมการที่สร้างขึ้นมีค่า R ² เท่ากับ 0.141 หมายความว่า สมการนี้ สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ถึงร้อยละ 14.10

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์หัตถ์แปรทั้ง 9 ปัจจัย พบว่า R Square (R²) = .141 หรือ 14.10 % หมายความว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ทั้ง 9 ปัจจัย อัน ได้แก่ มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ จำนวนพนักงาน เพื่อผลการดำเนินงานของกิจการ นโยบายเกษียณอายุระดับการศึกษาของผู้บริหารประเภทของอุตสาหกรรม Audit firm size นโยบาย CSR และการให้ความสำคัญของผู้บริหาร จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 บริษัท มีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ จำนวน 85 บริษัทที่เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้ และปัจจัยที่ส่งผลให้บริษัทเหล่านั้นเลือกนำมาตราฐานฉบับนี้มาใช้ คือ ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในขณะที่ปัจจัยด้านการมีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แต่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดเลือกนำมาตราฐานฉบับนี้มาใช้กลับไม่ส่งผลการนำมาตราฐานฉบับนี้มาใช้ของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ สาเหตุเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทางผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลมานั้น เป็นกิจการที่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์มีจำนวนเพียง 17 บริษัทและคิดเป็นร้อยละ 15.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งทำให้ผลออกมาไม่เป็นไปตามที่คิดไว้และจากตารางที่ 23 สามารถเขียนสมการถดถอยแบบ โลจิสติกส์ในการพยากรณ์การนำ

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาด
หลักทรัพย์จากตัวแปรทั้งหมดได้ดังนี้

$$\text{ADOPT} = 0.138 + 1.56(\text{MSET}) + 0.255(\text{NOEMP}) + 0.348(\text{OR}) + 0.073(\text{RETIRE}) + 0.015(\text{EDC LEV}) + 0.094(\text{TYPE}) + 0.117(\text{AUDIT FIRM}) + 0.099(\text{PO CSR}) + 0.786(\text{IMP MANA})$$

การทดสอบเพิ่มเติม (Additional Test)

เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแปรปรวนของข้อมูล โดยเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามในระดับผู้บริหาร (ตำแหน่ง Manager) มาวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อทดสอบความแปรปรวนของข้อมูล โดยตัวต่อแปรที่ไม่น่าสนใจออก 3 รายการคือ ปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้บริหาร, ปัจจัยด้านประเภทของกิจการ และปัจจัยด้าน Audit Firm Size ออก ผลการวิเคราะห์เป็นดังต่อไปนี้

ตารางที่ 25 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำมามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของบริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์

ตัวแปร	Expected	B	S.B.	Wald	df	Exp(B)	Sig.
จำนวนพนักงาน	+	.860	466	3.407	1	2.363	.065
มีบริษัทแม่เป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์	+	19.718	14143.054	.000	1	366105534.079	.999
ผลการดำเนินงาน	+	-.432	.796	.294	1	.649	.588
นโยบายเกื้อหนุนอายุ	-	-.651	.866	.565	1	.522	.452
นโยบาย (SR (พนักงาน)	-	-.934	1.020	.839	1	.393	.360
การให้ความสำคัญของผู้บริหาร (1)	+	1.608	.848	3.591	1	4.992	.058
Constant		1.630	3.985	.167	1	5.104	.682

Chi-square (Omnibus Tests of Model coefficients) Model = 12.219, df = 6, sig = .057
 Chi-square (Hosmer and Lemeshow Test) = 3.860, df = 8, sig = .870
 -2 Log likelihood = 39.455, Cox & Snell R² = .225, Pseudo R² (Nagelkerke R²) = .341

จากตารางที่ 25 สมการถดถอยโลจิสติกส์ สามารถอธิบายความหมายของผลลัพธ์ได้
ดังนี้

ผลลัพธ์	ความหมาย
Chi-Square (Model coefficient)	ค่า Chi-Square เป็น 12.219 และค่า Significance = 0.057 ซึ่ง > 0.05 จึงสรุปได้ว่า Model มีความเหมาะสม
Chi-Square (Hosmer and Leme show Test)	ค่า Chi-Square เป็น 3.860 และค่า Significance = 0.870 ซึ่ง > 0.05 จึงสรุปได้ว่า Model มีความเหมาะสม
-2 Log likelihood	เป็นการทดสอบความเหมาะสมของ Model (Goodness of fit) นั่นคือ -2 Log Likelihood (-2LL) มีค่าเท่ากับ 39.455
Cox& Snell R ² R ²	ค่า Cox& Snell R ² = 0.225 สมการที่สร้างขึ้นมีค่า R ² เท่ากับ 0.141 หมายความว่า สมการนี้สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ถึงร้อยละ 34.1

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรทั้ง 6 ปัจจัย พบว่า R Square (R²) = .341 หรือ 34.10 % หมายความว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ทั้ง 6 ปัจจัย อันได้แก่ มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ จำนวนพนักงาน เพื่อผลการดำเนินงานของกิจการ นโยบายเกษียณอายุ นโยบาย CSR และการให้ความสำคัญของผู้บริหารจากแบบสอบถามทั้งสิ้น 113 ชุด คัดแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ใช่วาระระดับผู้บริหารในสายงานด้านบัญชีออก ทำให้เหลือแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ข้อมูลใหม่จำนวน 48 บริษัท มีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ จำนวน 37 บริษัทที่เลือกนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้ และปัจจัยที่ส่งผลให้บริษัทเหล่านั้นเลือกนำมาตราฐานฉบับนี้มาใช้ คือ ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในขณะที่ปัจจัยด้านการมีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แต่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดเลือกนำมาตราฐานฉบับนี้ มาใช้กลับไม่ส่งผลต่อการนำมาตราฐานฉบับนี้มาใช้ของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ สาเหตุเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทางผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลมานั้น เป็นกิจการที่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์มีจำนวนเพียง 7 บริษัทและคิดเป็นร้อยละ 14.58 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งทำให้ผลออกมาไม่เป็นไปตามที่คาดไว้

ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 24 ทำให้ผู้วิจัยมั่นใจได้ว่าถึงแม้จะคัดแบบสอบถามที่เกี่ยวกับตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามออก ให้เหลือไว้แต่ระดับผู้จัดการ ซึ่งเป็น

- ตำแหน่งที่อยู่ในระดับบริหารงานของกิจการแล้ว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังคงเป็นเช่นเดิม ทำให้สามารถยืนยันผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 23 ได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ เลื่อนนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ทั้งที่ไม่อยู่ในบังคับ เป็นการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามในระดับหัวหน้างานของสายงานด้านบัญชี ของบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังประชากรจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นบริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์ และเป็นกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ จำนวน 514 บริษัท และแยกกลุ่มอุตสาหกรรมได้เป็น 7 อุตสาหกรรม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีทางสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยข้อมูลส่วนที่ 1 และข้อมูลส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสำรวจว่าบริษัทนั้นๆ ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) 2 ข้อมูลส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression analysis) และผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายโดยเพศหญิงเท่ากับร้อยละ 87.60 ส่วนเพศชายเท่ากับร้อยละ 12.40
2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.60 รองลงมาอายุ 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.70 อายุ 45-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.40 และอายุช่วง ต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.30 ตามลำดับ
3. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.60 รองลงมาการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 19.50 และการศึกษาระดับ ปวส./อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 0.90 ตามลำดับ

4. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตำแหน่ง Manager คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมา Assistant คิดเป็นร้อยละ 21.20 ตำแหน่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 18.60 และตำแหน่ง Supervisor คิดเป็นร้อยละ 9.70 และตำแหน่ง Senior คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

5. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประสบการณ์ทำงานในการทำงานด้านบัญชี 11-15 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.40 รองลงมา มีประสบการณ์ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.70 ประสบการณ์ 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.20 ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.80 และประสบการณ์อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.80 ตามลำดับ

6. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพบัญชีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมา ไม่มีใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพบัญชี คิดเป็นร้อยละ 46.00 ตามลำดับ

7. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยอบรมมาตรฐานฉบับ 19 คือ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.60 รองลงมาเคยอบรม คือ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 คิดเป็นร้อยละ 43.40 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 คำถามว่าบริษัทของท่านได้นำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติหรือไม่

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ประกอบกิจการเป็นประเภทธุรกิจของบริษัทที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบัน เป็นกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.00 รองลงมาคือ กลุ่มธุรกิจบริการคิดเป็นร้อยละ 9.70 ประเภทธุรกิจของบริษัทอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.80 ประเภทธุรกิจของบริษัทกลุ่มสินค้าอุปโภค บริโภค คิดเป็นร้อยละ 2.70 และกลุ่มสินค้าเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารคิดเป็นร้อยละ 1.80 ตามลำดับ

2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวนพนักงานในบริษัทน้อยกว่า 300 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.30 รองลงมาคือ จำนวนพนักงานในบริษัท 301-600 คน และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 11.50 จำนวนพนักงานในบริษัท 901-1,000 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 จำนวนพนักงานในบริษัท 601-900 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 ตามลำดับ

3. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีบริษัทแม่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาคือ มีบริษัทแม่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

4. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้บริการสำนักงานสอบบัญชีที่ไม่ใช่ Big Four Firm มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.70 รองลงมาคือ มีสำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big Four Firm คิดเป็นร้อยละ 28.30 ตามลำดับ

5. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สำนักงานสอบบัญชีที่ไม่ใช่ Big Four Firm มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.70 รองลงมา คือ ใช้สำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big Four Firm ตามลำดับดังนี้ Ernst & Young Office Limited คิดเป็นร้อยละ 13.30 KPMG Poomchai Audit Ltd. คิดเป็นร้อยละ 8.00 PricewaterhouseCoopers ABAS Ltd. คิดเป็นร้อยละ 6.20 และ Deloitte Touche Tohmatsu Jaiyos Audit Co., Ltd คิดเป็นร้อยละ 0.90 ตามลำดับ

6. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่ในปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้วกี่ปี ส่วนใหญ่ 1-5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.40 รองลงมา คือ บริษัทที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้วมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.40 บริษัทที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้ว 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.60 บริษัทที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้ว 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.90 บริษัทที่ทำงานอยู่ในปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้ว 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.70 ตามลำดับ

7. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่มีการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้หรือไม่ พบว่า ใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.20 รองลงมา คือ บริษัทไม่ได้นำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้ คิดเป็นร้อยละ 24.80 ตามลำดับ

8. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีแผนกบัญชีปิดบัญชีของบริษัทเองหรือจ้างสำนักงานบัญชีปิดบัญชี พบว่า ส่วนใหญ่ มีแผนกบัญชีปิดบัญชีเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.20 รองลงมา คือ บริษัทจ้างสำนักงานบัญชีปิดบัญชี คิดเป็นร้อยละ 16.80 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 คือคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ

1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย (\bar{X} 3.65) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อันดับหนึ่งคือ ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย (\bar{X} = 3.80) อันดับสอง คือ ปัจจัยด้านนโยบาย CSR ที่เกี่ยวกับพนักงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย (\bar{X} = 3.65) อันดับสาม คือ ปัจจัยด้านนโยบายเกษียณอายุ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย (\bar{X} = 3.62) และอันดับสี่ คือ ปัจจัยด้านผลการดำเนินงานของกิจการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย (\bar{X} = 3.55) ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือ

ปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านผลการดำเนินงานของกิจการ ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.55$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง คือ ผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะเลือกนโยบายบัญชีที่ทำให้กำไรมีความสม่ำเสมอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.96$) อันดับสอง คือ การที่บริษัทบันทึกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานในครั้งเดียวที่มีการจ่ายชำระทำให้งบการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทเกิดความไม่สม่ำเสมอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.96$) อันดับสาม คือ เห็นด้วยหรือไม่ว่าการนำมาตรฐานฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติทำให้บริษัทของท่านมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.62$) อันดับสี่ คือ เมื่องบการเงินถูกนำมาเป็นเครื่องมือในการวัดผลการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร ดังนั้นผู้บริหารจึงมีแนวโน้มเลือกนโยบายบัญชีที่เอื้อประโยชน์ให้ตนเองมาถือปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

3. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ปัจจัยด้านนโยบายเกษียณอายุ ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ อันดับหนึ่ง คือ เห็นด้วยกับการที่บริษัทมีการตั้งสำรองผลประโยชน์พนักงานหลังจากออกจางานเป็นเหตุจูงใจให้พนักงานทำงานกับบริษัทจนกระทั่งเกษียณอายุ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.91$) อันดับสอง คือ บริษัทที่ให้ความสำคัญกับพนักงานมักจะนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.77$) อันดับสาม คือ ถ้าบริษัทที่ท่านทำงานอยู่มีนโยบายจ่ายรางวัลหรือผลตอบแทนระยะยาวให้กับพนักงานหลังออกจากงานจะทำให้ไม่มีปัญหาเรื่องอัตราการลาออก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.73$) อันดับสี่ คือ บริษัทที่นำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติจะมีพนักงานที่มีอายุงานนานมากกว่าบริษัทที่ไม่นำมาตรฐานฉบับนี้มาถือปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ

4. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านนโยบาย CSR ที่เกี่ยวกับพนักงาน ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.65$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ อันดับหนึ่ง คือ บริษัทตระหนักถึงความสำคัญของพนักงานดังนั้นการทำ CSR ให้กับบุคคลภายในนั่นก็คือพนักงาน บริษัทควรมีค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ดีและเหมาะสมกับพนักงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.13$) อันดับสอง คือ บริษัทควรลงทุนในกิจกรรมที่มีประโยชน์และคุ้มค่ากับ

พนักงานมากที่สุด และการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ก็ถือเป็นสวัสดิการที่ดีที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.93$) อันดับสาม คือ นโยบาย CSR จะทำให้พนักงานทำงานกับบริษัทนั้น ๆ ได้นานกว่าบริษัทที่ไม่มีนโยบายเกี่ยวกับ CSR มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.33$) อันดับสี่ คือ บริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์โดยส่วนใหญ่จะไม่มีการมีนโยบายเกี่ยวกับ CSR มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

5. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ด้านปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ อันดับหนึ่ง คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับนโยบายการจัดสวัสดิการด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเงินเดือนให้กับพนักงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 4.02$) อันดับสอง คือ ผู้บริหารเล็งเห็นประโยชน์การนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.58$) ตามลำดับ

ทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการศึกษาในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ โดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลายตัวใช้การทดสอบสมมติฐานโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic regression analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในรูปของสมการถดถอยโลจิสติกส์ เพื่อเป็นการทดสอบเพิ่มเติม

ผลการวิเคราะห์พบว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อยปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งที่สามารถนำมาสร้างเป็นสมการ Regression โดยใช้การพิจารณาค่า F-test ในตารางพบว่า มีค่า F เท่ากับ 3.458 และค่า P-Value เท่ากับ .035 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H₁) หมายความว่า ปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งใน 9 ด้าน ได้แก่ การมีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ จำนวนพนักงาน เพื่อผลการดำเนินงานของกิจการ นโยบายเกษียณอายุ ระดับการศึกษาของผู้บริหาร ประเภทของอุตสาหกรรม Audit firm size นโยบาย CSR (ด้านพนักงาน) และการให้ความสำคัญของผู้บริหารเกี่ยวกับพนักงาน อย่างน้อย 1 ปัจจัย สามารถอธิบายการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน

มาถือปฏิบัติสัมพันธ์กับตัวแปรด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหารเกี่ยวกับพนักงาน

จากการทดสอบความสัมพันธ์เพิ่มเติม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจนำมามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน มาถือปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ คือ การให้ความสำคัญของผู้บริหารเป็นปัจจัยเพียงตัวเดียวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกนำมามาตรฐานฉบับนี้มาปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนปัจจัยด้านการมีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทางผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์เลือกนำมามาตรฐานฉบับที่ 19 ถือปฏิบัติ เนื่องจากมาตรฐานฉบับที่ 19 เป็นมาตรฐานที่บังคับใช้สำหรับกิจการที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้ออกมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน โดยให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินของกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป) ดังนั้นบริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แต่มีบริษัทแม่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ที่ต้องนำงบการเงินไปรวมกับบริษัทแม่ก็มีความน่าจะเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับที่ 19 เช่นเดียวกับบริษัทแม่ แต่ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการมีบริษัทแม่อยู่ในตลาดกลับไม่ส่งผลต่อการนำมามาตรฐานฉบับนี้มาใช้ที่ระดับนัยสำคัญ .05

อภิปรายผล

จากผลการทดสอบข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับพนักงาน จึงส่งผลให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเลือกนำมามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติทั้งที่ไม่อยู่ในบังคับ แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้บริหารให้ความสำคัญกับพนักงานจะส่งผลต่อการตัดสินใจให้ผู้บริหารเลือกนำมามาตรฐานฉบับนี้มาถือปฏิบัติและจากการทดสอบข้างต้นแสดงให้เห็นได้ว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ นั้นไม่ส่งผลให้กิจการเลือกนำมามาตรฐานฉบับนี้มาปฏิบัติ และจากข้อมูลในส่วนของข้อเสนอแนะเพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างบางส่วนให้ความเห็นว่าที่บริษัทนำมาตรฐานฉบับนี้ มาปฏิบัติไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องสวัสดิการของพนักงานแต่อย่างใด แต่เป็นการนำมาใช้เนื่องจากปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารของบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้สรุปมานี้

จากผลการทดสอบที่ได้ข้างต้นทำให้ผู้ซึ่งบการเงินได้รับทราบว่า การให้ความสำคัญเกี่ยวกับนโยบายบัญชีของกิจการที่มาจากผู้บริหาร ส่งผลต่อการตัดสินใจนำมามาตรฐานการบัญชีมาถือปฏิบัติ

ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนน้อยเกินไป
2. การส่งแบบสอบถามเป็นการส่งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งได้จำนวนตอบกลับเป็นจำนวนน้อยมาก การเก็บรวบรวมแบบสอบถามให้ครบทั้งจำนวนเป็นไปได้ยากทางผู้วิจัยต้องเพิ่มช่องทางการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีนำส่งด้วยตนเอง ซึ่งทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายอย่างมากในการเก็บรวบรวมข้อมูล จึงส่งผลให้ได้แบบสอบถามที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูลเพียง 113 ชุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่กว่านี้เพื่อผลการวิจัยที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และใช้วิธีการวิจัยโดยการสัมภาษณ์ เพื่อที่จะได้คำตอบที่ชัดเจนมากกว่าวิธีการแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยอาจศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการนำมาตราฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ และศึกษาถึงผลกระทบของการนำมาตราฐานฉบับนี้มาปฏิบัติของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะ

บรรณานุกรม

- กนกอร เสาวกุล. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำมามาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง
 กำไรเงินได้ มาถือปฏิบัติก่อนบังคับใช้ กรณีศึกษา: บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
 แห่งประเทศไทย ในกลุ่ม SET 100. งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี,
 คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กรมโรงงานอุตสาหกรรมเว็บไซต์. (2557). *กลุ่มอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2553*. เข้าถึงได้จาก
 <http://www.diw.go.th/hawk/default.php>
- ถัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 7).
 บริษัทธรรมสาร.
- จันทร์จิรา สาระอิสระ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำมามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง
 ผลประโยชน์พนักงาน มาถือปฏิบัติก่อนบังคับใช้ กรณีศึกษา: บริษัทจดทะเบียนใน
 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่ม SET 100. งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต,
 สาขาการบัญชี, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธเนศ คำวนชะเอม. (2552). *ตัวแปรในการวิจัยและคู่มือการสร้างแบบสอบถาม*. กรุงเทพฯ:
 สถาบันพัฒนานักวิจัยแห่งประเทศไทย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS เล่มเดียว
 ตั้งแต่พื้นฐานไปจนถึงขั้นสูงสุด*. กรุงเทพฯ: เอส. อาร์. ฟรินดิง แมสโปรดักส์.
- นำชัย ศุภกฤษชัยสกุล. (2552). *การวิเคราะห์ Logistic Regression*. กรุงเทพฯ:
 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 20/2554 เรื่องมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการ
 ที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ*. (2557). เข้าถึงได้จาก <http://www.fap.or.th>
- ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 29/2554 เรื่อง คำอธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ
 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ*. (2557).
 เข้าถึงได้จาก <http://www.fap.or.th>
- เพ็ญแข แสงแก้ว. (2541). *การวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คณะวิทยาศาสตร์
 และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มาตรฐานการบัญชีของไทยใหม่ 2556 ฉบับที่ 19 (IAS 19: Employee Benefits (Bound volume
 2009))*. (2557). เข้าถึงได้จาก http://www.nukbunchee.com/standard/st_acc/index.php
- ยรรยง ธรรมชัชอารี. (2548). *บริหารธุรกิจด้วยแนวคิดการบัญชี*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

- วงศ์ศักดิ์ ทุมมานนท์ และวิภาดา ตันติประภา. (2554). ผลกระทบของการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงานมาใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชี 2554. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 7(20), 24.
- ศิริลักษณ์ ศุทธชัย. (2551). แรงจูงใจของผู้บริหารของผู้บริหารในการเลือกนโยบายการบัญชี. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 4(9), 68-80.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). *มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน*. กรุงเทพฯ: พี.เอ. ดีพี วัง.
- สมนึก เลิศแก้ว. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีการรับรู้หนี้สินและผลประโยชน์ของพนักงานตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนงค์ บุญยนิธิกุล. (2554). นโยบายการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานในอุตสาหกรรมพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อนันตชัย ชูประดม. (2550). *CSR: พลังบริหารธุรกิจยุคใหม่หนทางสู่ความมั่งคั่งอย่างมีคุณธรรม*. กรุงเทพฯ: กองบรรณาธิการประชาชาติธุรกิจ สำนักพิมพ์มติชน.
- Chao, Chia-Ling. (2006). An examination of SFAS No.35: adoption timing motives, write-off characteristics, and market reaction. *International Journal of Accounting Studies*, (Special Issue), 77-120.
- Daniel, R. B. (2000). *Information Asymmetry and the FASB's multi-period adoption policy: The Case of SFAS No.115*. Michigan: Eastern Michigan University
- Fasshauer, D., Glaum, M., & Street, D. L. (2008). Adoption of IAS19 R by Europe's premier listed companies: Corridor approach versus full recognition summary of an ACCA research monograph. *Journal of International Accounting*, 17, 113-122.
- Gray, S. J. (1988). Towards a theory of cultural influence on the development of accounting systems internationally. *Abacus*, 24, 1-15.
- Langer, R., & Lev, B. (1993). The FASB's policy of extended adoption for new standards: An Examination of FAS No. 87. *The Accounting Review*, 68(3), 515-533.

Nobes, C. (1998). Towards a general model of the reasons for international differences in financial reporting. *ABACUS*, 34(2), 162-187.

Trombley, M. A. (1989). Accounting method choice in the software industry: Characteristics of firms electing early adoption of SFAS No. 86. *The Accounting Review*, 64(3), 529-538.

Yamañe, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.) New York: Harper and Row Publication.

ภาคผนวก

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่องปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน มาถือปฏิบัติ คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาตามหลักสูตร โครงการปริญญาโททางการบัญชี คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียต่อสาธารณะเลือกนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ

แบบสอบถามชุดนี้ มีรายละเอียดทั้งหมด 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของบริษัทของท่าน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้บริษัทของท่านเลือกปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

นิยามศัพท์เฉพาะเพื่อทำความเข้าใจในการตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 3

CSR เป็นคำย่อจากภาษาอังกฤษว่า Corporate Social Responsibility หรือบรรษัทภิบาล หมายถึง การดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร สังกมในความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ จะพิจารณาตั้งแต่ผู้มีส่วนได้เสียในองค์กร ได้แก่ ผู้ถือหุ้น ผู้บริหาร พนักงาน และผู้มีส่วนได้เสียนอกองค์กร ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่ สังคมใกล้ และสังคมไกล

ในระดับของพนักงาน ตัวอย่างความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ ได้แก่ การจ่ายค่าจ้าง และผลตอบแทนที่เป็นธรรมและตรงต่อเวลา การจัดสวัสดิการแก่ลูกจ้างตามที่กฎหมายกำหนดการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรมในสถานที่ปฏิบัติงาน เป็นต้น

ผู้วิจัยใครขอความอนุเคราะห์จากผู้ตอบแบบสอบถามในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่การวิจัยเท่านั้น มิได้มีจุดประสงค์เพื่อประโยชน์ทางธุรกิจใด ๆ ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะถือเป็นความลับ ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด และผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับนี้ไปวิเคราะห์เพื่อนำเสนอการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน

1. เพศ *

ชาย

หญิง

2. อายุ * (เศษให้ปัดขึ้น)

ต่ำกว่า 25 ปี

25-35 ปี

36-45 ปี

46-55 ปี

มากกว่า 55 ปีขึ้นไป

3. การศึกษาสูงสุด *

มัธยมศึกษา/ ปวช.

ปวส./ อนุปริญญา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

4. ตำแหน่งงานของท่านในปัจจุบัน *

Manager

Supervisor

Senior

Assistant

Other.....

5. ประสบการณ์ทำงานในการทำงานด้านบัญชี*

น้อยกว่า 5 ปี

5-10 ปี

11-15 ปี

16-20 ปี

อื่น ๆ.....

6. ท่านมีใบอนุญาตในการประกอบวิชาชีพบัญชีหรือไม่ *

มี.

ไม่มี

7. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับร่างมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาก่อนหรือไม่ *

เคย

ไม่เคย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของบริษัทของท่าน

กรุณาทำเครื่องหมาย V ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน

1. ประเภทธุรกิจของบริษัทที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบัน *

กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

กลุ่มธุรกิจบริการ

กลุ่มสินค้าเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

กลุ่มสินค้าอุปโภค บริโภค

อื่น ๆ.....

2. จำนวนพนักงานในบริษัทของท่าน *

น้อยกว่า 300 คน

301-600 คน

601-900 คน

901-1,000 คน

อื่น ๆ.....

3. บริษัทของท่านมีบริษัทแม่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์หรือไม่ *

มี

ไม่มี

4. สำนักงานสอบบัญชีที่ท่านใช้บริการอยู่ในปัจจุบัน *

สำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big Four Firms ในประเทศไทย

สำนักงานสอบบัญชีที่ไม่ใช่ Big Four Firms ในประเทศไทย (ข้ามไปทำข้อ 6)

5. สำนักงานสอบบัญชีที่เป็น Big Four Firms ในประเทศไทย ที่ท่านใช้บริการอยู่ในปัจจุบัน*

- PricewaterhouseCoopers ABAS Ltd
- Ernst & Young Office Limited
- KPMG Poomchai Audit Ltd.
- Deloitte Touche Tohmatsu Jaiyos Audit Co.,Ltd.
- ไม่มี

6. บริษัทที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบันเปิดดำเนินการมาแล้วกี่ปี*

- 1-5 ปี
- 6-10 ปี
- 11-15 ปี
- 16-20 ปี
- มากกว่า 20 ปี

7. บริษัทของท่านมีการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้หรือไม่*

- ใช่
- ไม่ใช่

8. บริษัทของท่านมีแผนกบัญชีปิดบัญชีของบริษัทเองหรือจ้างสำนักงานบัญชีปิดบัญชี*

- มีแผนกบัญชี
- จ้างสำนักงานบัญชี

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาใช้กับองค์กรของท่าน

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน

ปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มี ส่วนได้เสียต่อสาธารณะเลือกนำ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านคิดว่ากรณีที่บริษัทบันทึก ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานในครั้ง เดียวที่มีการจ่ายชำระค่าจ้างการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัทเกิด ความไม่สม่ำเสมอ					
2. ถ้าบริษัทนำผลตอบแทนของ พนักงานมาผูกติดกับผลการ ดำเนินงานของบริษัทจะทำให้ผลการ ดำเนินงานของบริษัทดีขึ้น					
ปัจจัยด้านนโยบายเกษียณอายุ 3. ท่านเห็นด้วยกับการที่บริษัท มีการตั้งสำรองผลประโยชน์ พนักงานหลังจากออกจากงานเป็น เหตุจูงใจให้พนักงานทำงานกับ บริษัทจนกระทั่งเกษียณอายุ					
4. บริษัทที่ให้ความสำคัญกับ พนักงานมักจะนำมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ พนักงานมาถือปฏิบัติ					

ปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มี ส่วนได้เสียต่อสาธารณะเลือกนำ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. ถ้าบริษัทที่ท่านทำงานอยู่มี นโยบายจ่ายรางวัลหรือผลตอบแทน ระยะยาวให้กับพนักงานหลังออก จากงานจะทำให้ไม่มีปัญหาเรื่อง อัตราการลาออก					
6. บริษัทของท่านมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ การสรรหาพนักงานต่ำลงเมื่อนำ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ					
7. บริษัทที่นำมามาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ พนักงานมาถือปฏิบัติจะมีพนักงานที่ มีอายุงานนานมากกว่าบริษัทที่ไม่นำ มาตรฐานฉบับนี้มาถือปฏิบัติ					
ปัจจัยด้านนโยบาย CSR ที่เกี่ยวกับ พนักงาน 8. บริษัทตระหนักถึงความสำคัญ ของพนักงานดังนั้นการทำCSR ให้กับบุคคลภายในนั่นก็คือพนักงาน บริษัทควรมีค่าตอบแทนและ สวัสดิการที่ดีและเหมาะสมกับ พนักงาน					

ปัจจัยที่ส่งผลให้กิจการที่ไม่มี ส่วนได้เสียต่อสวธารณะเลือกนำ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9. บริษัทควรลงทุนในกิจกรรมที่มี ประโยชน์และคุ้มค่ากับพนักงาน มากที่สุด และการนำมาตรฐาน การบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ก็ถือเป็นสวัสดิการที่ดี					
10. บริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์ โดยส่วนใหญ่จะไม่มียุทธศาสตร์ เกี่ยวกับ CSR					
11. นโยบาย CSR จะทำให้พนักงาน ทำงานกับบริษัทนั้น ๆ ได้นานกว่า บริษัทที่ไม่มียุทธศาสตร์เกี่ยวกับ CSR					
ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญของผู้บริหาร 12. ผู้บริหารเล็งเห็นประโยชน์การ นำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ					
13. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับ นโยบายการจัดสวัสดิการด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเงินเดือนให้กับ พนักงาน					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะท่านมีข้อเสนอแนะใดบ้าง เกี่ยวกับการที่บริษัทของท่านเลือกนำ
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 มาถือปฏิบัติ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded	0	.0
	(a)		
Total		30	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.666	16

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เห็นด้วยหรือไม่ว่าการนำมาตรฐานฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติทำให้บริษัทของท่านมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นท่าน	55.40	26.593	.101	.679
ผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะเลือกนโยบายที่ยุติธรรมให้ทำมีความสม่ำเสมอ	55.03	25.206	.359	.640

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เมื่อจบการเงินถูกนำมาเป็นเครื่องมือ ในการวัดผลการปฏิบัติงานของฝ่าย บริหารดังนั้นผู้บริหารจึงมีแนวโน้ม เลือกนโยบายบัญชีที่เอื้อประโยชน์ ให้ตนเองมาถือปฏิบัติ	55.97	24.999	.311	.646
ท่านคิดว่าเวลาที่บริษัทบันทึก ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานในครั้ง เดียวที่มีการจ่ายชำระทั้งการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัทเกิด ความไม่สม่ำเสมอ	55.00	26.138	.247	.654
ถ้าบริษัทนำผลตอบแทนของ พนักงานมาผูกติดกับผลการ ดำเนินงานของบริษัทจะทำให้ผล การดำเนินงานของบริษัทดีขึ้น	56.23	26.323	.194	.661
ท่านเห็นด้วยกับการที่บริษัทมีการตั้ง สำรองผลประโยชน์พนักงาน หลังจาก	54.97	25.551	.288	.649
นอกจากงานเป็นเหตุจูงใจให้ พนักงานทำงานกับบริษัทจนกระทั่ง เกษียณอายุ บริษัทที่ให้ค่าตอบแทนกับพนักงาน มักจะนำมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมาถือ ปฏิบัติ	55.23	24.737	.551	.623

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ถ้าบริษัทที่ท่านทำงานอยู่มีนโยบาย จ่ายรางวัลหรือผลตอบแทนระยะยาว ให้กับพนักงานหลังจากงานจะ ทำให้ไม่มีปัญหาเรื่องอัตราการ ลาออก	55.23	25.082	.348	.641
บริษัทของท่านมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการ สรรหาพนักงานต่ำลงเมื่อนำ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ	55.30	24.700	.318	.645
บริษัทที่นำมามาตรฐานการบัญชีฉบับ ที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงานมา ถือปฏิบัติจะมีพนักงานที่มีอายุงาน นานมากกว่าบริษัทที่ไม่นำมามาตรฐาน ฉบับนี้มาถือปฏิบัติ	55.03	24.447	.500	.624
บริษัทตระหนักถึงความสำคัญของ พนักงานดังนั้นการทำCSR ให้กับ บุคคลภายนอกในนั้นก็คือพนักงาน บริษัทควรมีค่าตอบแทนและ สวัสดิการที่ดีและเหมาะสมกับ พนักงาน	54.93	26.271	.282	.651
บริษัทควรลงทุนในกิจกรรมที่มี ประโยชน์และคุ้มค่ากับพนักงานมาก ที่สุด และการนำมามาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์พนักงาน มาถือ	55.10	27.197	.190	.660

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ปฏิบัติที่ดีเป็นสวัสดิการที่ดี บริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์โดย ส่วนใหญ่จะไม่มึนโยบายเกี่ยวกับ CSR	55.43	27.633	.031	.683
นโยบาย CSR จะทำให้พนักงาน ทำงานกับบริษัทนั้นๆ ได้นานกว่า บริษัทที่ไม่มึนโยบายเกี่ยวกับ CSR	55.53	25.154	.280	.650
ผู้บริหารเล็งเห็นประโยชน์การนำ	55.10	24.231	.408	.631
มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์พนักงานมาถือปฏิบัติ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับนโยบาย การจัดสวัสดิการด้านอื่นๆ ที่ นอกเหนือจากเงินเดือนให้กับ พนักงาน	55.00	27.655	.051	.677